

Služební odborná příprava jako pedagogický proces

Michal Březovják

Bakalářská práce
1.5.2013

 Univerzita Tomáše Bati ve
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav pedagogických věd

akademický rok: 2012/2013

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Michal BŘEZOVJÁK**
Osobní číslo: **H080163**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Služební odborná příprava jako pedagogický proces**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium literatury.

Vymezení pojmů a teoretických východisek z oblasti služební odborné přípravy.

Příprava metodiky a výzkumné části.

Realizace kvantitativního výzkumu z oblasti služební odborné přípravy.

Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.

Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi instruktorů.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

BENEŠ, Milan. Andragogika teoretické základy. Praha: 2003. ISBN 80-86432-23-8.

MUSILOVÁ, Marcela. Případová studie, jako součást pedagogické praxe. Olomouc UP: 2003. ISBN 80-244-0749-3.

PALÁN, Zdeněk. Profesionální vzdělávání. Učební text KaPŘ FFUK Praha: 1995

SKALKOVÁ, Jarmila. Obecná didaktika. Praha: 2007. ISBN 978-80-247-1821-7.

ZEZULA, Tomáš. Metodika kondiční přípravy policistů. Praha Tiskárna MV: 1995

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Štefan Chudý, Ph.D.**

Datum zadání bakalářské práce: **30. listopadu 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **3. května 2013**

Ve Zlíně dne 19. února 2013

doc. Ing. Anežka Lengalová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Jakub Hladík, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně 1.5. 2013

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydávalečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst.

3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jím dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Cílem mé bakalářské práce je prozkoumat pomocí kvantitativního výzkumu, zda a jestli dostatečně instruktoři služební přípravy vzdělávají policisty na příslušném Územním odboru, věnují policistům dostatek prostoru a času na nácvik nových a již osvojených dovedností a jestli je v současnosti služební příprava dostatečná z hlediska obsahu témat a časové frekvence.

V teoretické části se budu zabývat pojmy služební příprava, instruktor a pedagogický proces. V praktické části je použita výzkumná metoda dotazníku. Na základě výsledků výzkumu jsou doporučeny návrhy na zkvalitnění služební přípravy.

Klíčová slova: služební příprava, instruktor, pedagogický proces, dotazník

ABSTRACT

The aim of my thesis is to explore if work of police training instructors is sufficient enough. Moreover, this thesis will examine: how are police officers educated on the relevant territorial departments, if the instructors devote enough time and space to practice new skills and skills that have already been acquired and whether there is adequate preparation in terms of content, themes, and time frequency. In order to generate appropriate data I decided to use the quantitative research.

In the theoretical part, the concepts such service preparation, instructor and teaching process will be discussed. In the practical part of the research I used questionnaire. Based on the results of the research, there are recommended proposals in order to improve service training.

Keywords: business training, instructor, teaching process, the questionnaire

Děkuji doc. Mgr. Štefanu Chudému, PhD., za čas, rady a trpělivost, kterou mi věnoval při sestavování mé bakalářské práce.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	10
1 SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVA	13
1.1 ČLENĚNÍ SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY	13
1.2 ÚKOLY SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY	14
2 ZÁKLADNÍ ČÁSTI SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY	15
2.1 TAKTIKA.....	15
2.1.1 <i>Taktická příprava</i>	15
2.1.2 <i>Členění taktické přípravy</i>	15
2.1.3 <i>Rutina</i>	17
2.2 STŘELECKÁ PŘÍPRAVA	17
2.2.1 <i>Tematické celky</i>	18
2.3 NÁCVIK DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ.....	20
2.3.1 <i>Obsah výcviku donucovacích prostředků</i>	21
2.3.2 <i>Norma</i>	22
2.4 KONDIČNÍ PŘÍPRAVA.....	23
2.4.1 <i>Efektivita kondiční přípravy</i>	24
3 INSTRUKTOR	25
3.1 OSOBNOST INSTRUKTORA.....	25
3.2 SOCIÁLNÍ STATUS.....	27
3.3 SOCIÁLNÍ POZICE.....	28
4 ANDRAGOGIKA	29
4.1 OBJEKT ANDRAGOGIKY.....	29
4.2 VZDĚLÁVÁNÍ	29
4.2.1 <i>Další profesní vzdělávání</i>	29
5 PEDAGOGICKÝ PROCES	31
5.1 CÍL SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY	31
5.2 ORGANIZAČNÍ FORMY SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY A PLÁNOVÁNÍ	31
5.2.1 <i>Organizační formy</i>	31
5.2.2 <i>Plánování</i>	32
5.2.3 <i>Písemná příprava</i>	32
5.3 METODY SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY	33
5.4 DIDAKTICKÉ ZÁSADY	35
5.5 DIAGNOSTICKÁ ČINNOST	36

5.5.1	Metoda pozorování.....	36
5.5.2	Písemné zkoušky.....	36
6	METODIKA.....	38
6.1	CÍLE VÝZKUMU	38
6.2	HYPOTÉZY	38
6.3	METODY VÝZKUMU	39
6.3.1	Kvantitativní výzkum	39
6.4	METODA ZÍSKÁVÁNÍ KVANTITATIVNÍCH DAT	39
6.4.1	Dotazníková metoda	39
6.4.2	Škálování	39
6.5	VLASTNÍ VÝZKUM.....	40
6.5.1	Výběr zkoumaných osob.....	40
6.5.2	Časový a finanční plán výzkumu.....	40
6.5.3	Zpracování dat	40
7	VÝSLEDKY VÝZKUMU	42
7.1	VÝSLEDKY.....	42
7.2	INTERPRETACE VÝSLEDKŮ VÝZKUMU	63
7.3	NÁVRHY KE ZKVALITNĚNÍ SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY POLICISTŮ.	65
	ZÁVĚR	66
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	67
	SEZNAM OBRÁZKŮ	68
	SEZNAM TABULEK	70
	SEZNAM PŘÍLOH.....	72

ÚVOD

V roce 1989 se v České republice změnilo státní zřízení a aparát, nároky na novou demokratickou společnost se projeví v nutnosti dodržování práv a svobod občanů a upevňování právní jistoty státu. Nároky na profesní požadavky se začaly zvyšovat a to především u policistů, kteří se podílejí v přímém výkonu na ochraně života, zdraví a majetku a veřejném pořádku. V současnosti je trendem u Policie zvyšování fyzické zdatnosti a psychické odolnosti. Tento požadavek na zvyšování zdatnosti u policistů vychází z právní úpravy zákona č. 273/2008 Sb., §2 úkolem Policie je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu. Vzhledem k náročnosti plnění úkolů stanoveným zákonem a tím neustálé zvyšování nároků na příslušníky Policie byla zřízena služební příprava, která má na tyto podmínky policisty co nejvíce připravovat.

Podle statistik Ministerstva vnitra se neustále zvyšuje počet fyzických útoků na policisty a rovněž počet zranění a smrtelných úrazů policistů během výkonu povolání má zvyšující se tendenci. Abychom mohli tento nepříjemný trend zastavit, je nutné uplatňování správných taktických postupů, metodik a technik při provádění služebních zákroků.

Služební příprava byla zařazena do policejní praxe pro zlepšování připravenosti a zdatnosti policistů, ve které pod dohledem vyškolených instruktorů, policisté zlepšují své dovednosti v taktice služebních zákroků, metodice služebních zákroků a v používání technických prostředků. Již při služební přípravě by měl být kladen důraz na utváření určitých regulačních mechanismů policisty, které zabezpečují přiměřené a adekvátní chování a jednání v náročných, rizikových a tím i stresujících podmínkách, vznikajících při plnění služebních úkolů.

Ve své bakalářské práci se zaměřuji na služební přípravu policistů a na práci instruktorů z hlediska pedagogického procesu ve služební přípravě. Prvním z cílů mé práce je seznámit a poukázat na základní rysy problematiky služební přípravy policistů v rámci Územního odboru PČR ve Zlíně. Jak se služební příprava dělí, co je obsahem, co je jejím úkolem, jak prakticky probíhá, jaké požadavky jsou kladeny na instruktory a cvičící poli-

cisty, jaké jsou vztahy mezi jednotlivými subjekty zainteresovanými na služební přípravě a jak probíhá hodnocení, respektive testování jednotlivých policistů. Dalším cílem je poukázat na nedostatky současného systému služební přípravy policistů, poskytnout návrhy na zlepšení ve formě nástinu vlastní koncepce služební přípravy, zejména v oblasti zaměření, proporcionality, forem, zabezpečení, zainteresovanosti a frekvence služební přípravy policistů v rámci okresního ředitelství Policie ČR.

V první tzv. teoretické části pracuji s literaturou, právními předpisy, služebními předpisy a obecně závaznými předpisy, ze kterých práce instruktorů vyplývá. Zaměřuji se zde na podání ucelených informací o obsahu, cíli, účelu, formách, požadavcích a dalších faktorech, které ovlivňují současnou služební přípravu policistů na Územním odboru Policie ČR ve Zlíně, zejména pak její kvalitu a výsledky.

V praktické části práce jsem se zaměřil na výzkum k danému problému, kde zjišťuji a ověřuji pravdivost hypotéz pomocí dotazníku.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVA

Služební příprava policistů, je určitým způsobem druh pedagogického procesu, ve kterém instruktoři služební přípravy prohlubují specifické vědomosti, dovednosti, zručnosti a návyky policistů. Dochází tak k procesu učení, díky němuž se formuje určitým způsobem osobnost policisty. Rozvíjí se u policistů některé charakterové vlastnosti, jako cílevědomost, zručnost, houževnatost, sebejistota, nebo sebeovládání.

Obsah a cíle služební přípravy upravují interní akty řízení a metodické pokyny, které vydává Ministerstvo vnitra ČR a Policejní prezidium ČR. Různé druhy korekce metodiky služební přípravy, může probíhat na úrovni Krajských ředitelství formou interních aktů řízení schválených krajským ředitelem. Všechny změny provedené na nižších člancích řízení nesmějí být v rozporu s vyšší právní normou, musejí splňovat přísná kritéria a dodržovat bezpečnost práce.

1.1 Členění služební přípravy

Služební příprava policistů na Územním odboru se dělí na 4 části:

1. Taktická příprava
2. Střelecká příprava
3. Návuk donucovacích prostředků
4. Kondiční příprava

Tyto základní části služební přípravy, lze se souhlasem služebního funkcionáře ještě rozšířit například o kondiční plavání, práce ve výškách, kurzy první pomoci, topografie, škola smyku motorových vozidel a podobně). Vše záleží na příslušných požadavcích jednotlivých organizačních článků Policie ČR.

1.2 Úkoly služební přípravy

V současné době Policie eviduje neustálý nárůst fyzických útoků na policisty ve výkonu služby. Pachatelé se již mnohem častěji, než tomu bylo dříve, uchylují k útokům za použití různých druhů střelných nebo chladných zbraní. Konfrontace tváří v tvář takovým pachatelům a útokům, vyžaduje po policistech vysokou psychickou odolnost a připravenost. Zákroky proti pachatelům se zbraní, patří k nejrizikovějším činnostem policistů vůbec. Policisté se musí mnohdy ve zlomcích vteřin rozhodnout, jakým způsobem danou situaci řešit. Nezbytné je okamžitě, rychle a správně vyhodnotit danou situaci, správně zvolit taktiku postupu zákroku. Paralelně k tomu musí policista ještě správně vyhodnotit situaci z právního hlediska, zda a jestli vůbec mohl, měl, musel, nebo nesměl použít při zákroku donucovacího prostředku, nebo zbraně. O složitosti těchto situací svědčí i analýza provedená Ministerstvem vnitra ČR, která zjistila, že spousta policistů, jenž při ostrých střelbách do terče, v klidových podmínkách a absenci stresu dosahovali vynikajících výsledků, nebyla vůbec připravena a schopna reagovat na reálně nebezpečnou situaci. Asi 65% policistů nestačilo při vzniku této situace vytáhnout služební zbraň dříve, než došlo k násilí ze strany útočníka. Jen asi 25% policistů dokázalo v dané situaci vystřelit a jen asi každý desátý byl schopen zranit nebo zabít útočníka. Při následném rozboru vzniklých situací policisté jako největší problém uváděli moment překvapení a určité psychické zábrany pramenící nejen z morálního a etického hlediska, ale i obav dodržení zákonnosti při použití služební zbraně. V tomto ohledu služební příprava selhává, jelikož je časově, materiálně a ekonomicky takřka nemožné nastolit uměle reálnou situaci, vzniklou při výkonu služby. V současné době již zaznamenáváme určité zlepšení, právě v nastolení reálných modelových situací pomocí FX zbraní, nicméně stále zde zůstává, pouze možnost zlepšování fyzické kondice a odborné připravenosti policistů a tímto způsobem zvyšovat jejich sebejistotu při zákrocích a profesionalitu.

Služební příprava policistů zahrnuje osobní připravenost každého jedince ve směru fyzické i psychické zdatnosti, taktické dovednosti při provádění služebních zákroků a speciální dovednosti, vedoucí k účinnému používání donucovacích prostředků, včetně služební zbraně.

2 ZÁKLADNÍ ČÁSTI SLUŽEBNÍ PŘÍPRAVY

2.1 Taktika

Slovo taktika se ojediněle, nebo spíše vůbec nepoužívá samostatně. Většinou se používá v souvislosti s nějakou činností. Hovoříme tedy například o vojenské taktice, firemní taktice, šachové taktice, taktice spojené s nějakým sportem, tedy fotbalové, či hokejové taktice. Většina lidí si s pojmem v souvislosti s taktikou, vybaví další slova jako strategie, přepad, útok, obrana, marketingové tahy na trhu a podobně. Taktika je tedy souborem nějakých činností, které nás dovedou či nedovedou k předem naplánovanému cíli.

2.1.1 Taktická příprava

Taktiku v rámci služební přípravy můžeme přirovnat k veliké množině, která se skládá s několika podmnožin. Tyto podmnožiny pak tvoří střelecká příprava a nácvik donucovacích prostředků tzv. sebeobrana. Jelikož se všechny prolínají, je vlastně taktika takovou hlavní disciplínou policistů, kterou musí zvládnout. Pokud při služebním zákroku došlo ke zranění, nebo ke smrti policisty, můžeme pak hovořit o špatném zvládnutí taktických zásad při služebních úkonech a zákrocích.

Výcvik taktické přípravy policistů se zaměřuje na jednotlivce, dvojici a vícečlenný tým. Taktickou přípravu můžeme rozdělit na několik kategorií. Každá tato kategorie je pak vyučována samostatně. Záleží na podmínkách a možnostech instruktorů jakým způsobem budou danou problematiku taktické přípravy vyučovat.

2.1.2 Členění taktické přípravy

- **Kontrola osob a vozidel** (do této problematiky patří taktika služebního zákroku při kontrole osoby, jakým způsobem kontrolu provádět, výběr místa, dodržování bezpečné vzdálenosti, správné postavení vůči kontrolované osobě. Patří sem rovněž taktické zásady při kontrolách vozidel, jakým způsobem kontrolovat vozidlo při statické kontrole, postavení policistů, rozdělení úloh, volba místa kontroly. Další pro-

blematika je zastavování vozidel pomocí služebního dopravního prostředku během jízdy, při pronásledování a podobně. V novele policejního zákona č. 361/2008 Sb. v §. je jako jeden z donucovacích prostředků uvedena možnost násilného zastavení vozidla, jakým způsobem, možnosti policistů a opora v zákoně je rovněž důležitá).

- **Převoz cenných zásilek** (výcvik se provádí často v teoretické rovině, jelikož se s touto problematikou policisté příliš nesebkávají, nicméně je neméně důležitá. Cennou zásilkou rozumíme vše co je pro někoho nějakým způsobem důležité. Nemusí to být jenom peníze. Důležitá je činnost všech policistů, kteří se na převozu cenných zásilek podílí. Policisté musí znát dopodrobna trasu převozu cenné zásilky, body úniku, způsob převozu, řazení vozidel atd.)
- **Eskorty** (problematika eskort je velmi důsledně probírána, jelikož se policisté v přímém výkonu denně setkávají s úkolem, něco, nebo někoho někam dopravit. Eskorty se provádějí pěšky, nebo vozidlem. Musí se při nich striktně dodržovat stanovený postup, který započne převzetím osoby a končí předáním na určené místo, nebo osobě. Během eskorty musí být dodržován přísný režim, nesmí se nikde zastavovat, policisté musejí být připraveni rychle reagovat na náhlé změny v režimu eskorty. Útěk eskortované osoby je považován za hrubé porušení služební povinnosti a většinou končí propuštěním příslušníka ze služebního poměru.)
- **Přístup k nebezpečným místům** (jedna z nejdůležitějších částí taktické přípravy policistů. Tahle kategorie zahrnuje velké množství dovedností, které policisté musejí zvládat. Patří sem přibližování k objektům, příprava, zvuková a světelná kázeň, umět se správně přiblížit k objektu. Důležitá je neustálá komunikace mezi policisty, policisté na sebe musejí navzájem vidět a vědět o sobě. Vstupování do objektů nebo obydlí je velmi riskantní zvláště pro dvoučlennou hlídku. Pro jednotlivce je to takřka nemyslitelné. Pokud policisté vstoupí do objektu, budovy, nebo obydlí, práce pro ně nekončí, právě naopak. Nastupuje zde pohyb po objektu, ten je zpravidla nejsložitější, protože policisté nemají osobní znalost se stavbou místností a chodeb. Musejí umět v určitém stupni pohybu zkontrolovat všechny prostory objektu pokud možno takovým způsobem, aby odhalili pachatele dříve než on je. Nejnebezpečnějším místem v objektu je schodiště. Pohyb po schodech je velmi složitý, protože je na něj vidět z různých směrů. Zde musejí být policisté velmi ostražití).

- **Komunikace** (patří sem vzájemná komunikace policistů mezi sebou, spojení s operačním důstojníkem, vyžadovat co nejvíce informací o objektu, místu nebo osobě, jestli je majitelem zbrojního průkazu, zbraní, její trestná činnost. Komunikace s pachatelem při zákroku, příkazy, povely při poutání osoby, vyzívání pachatele, dávat jasné a stručné povely.
- **Násilné vtahování s vozidla** (násilné vytažení z vozidla je způsob, kterým si policista vynucuje za použití donucovacích prostředků opuštění vozidla osoby, která se dopustila protiprávního jednání a nechce a nehodlá opustit toto vozidlo. Před použitím této techniky je nutné zvážit právní oporu v zákoně, jelikož často při tom dochází ke zranění pachatele a škodě na majetku.)

2.1.3 Rutina

“K násilnosti může dojít i v době, kdy si myslíte, že máte vše pod kontrolou“ (ADAMS, R. J., MCTERNAN, T. M., REMSBERG, CH, *Jak přežít v betonové džungli*, 2001, str. 78).

Rutina v policejní práci je nebezpečná věc a proto si zaslouhuje samostatnou kapitolu. Rutina je něco opakovaného, tisíckrát udělám stejnou věc, a dělám ji pořád stejně. To z ní dělá v policejní práci nepřítele číslo jedna. Policisté musí ve své každodenní činnosti na ulici provádět úkony, jako jsou zastavování vozidel a kontroly osob takovým způsobem, jako při jejich první kontrole. Musí ke kontrolám osob a objektů přistupovat s neustálou pozorností a opatrností. Nesmějí se nechat zviklat šedou každodenní činností. Platí zde pravidlo, čím častěji kontroluji stejnou věc, čím častěji se jezdí kontrolovat narušený objekt, tím více musí policista důsledněji provádět kontrolu. Následně pak při konfrontaci je největším nepřítelem nadměrná sebedůvěra, opojená z nedostatku tréninku. Dostavuje se v případech, že policista byl úspěšný či měl takové štěstí, že se vyhnul zranění v mnoha situacích. Tehdy už pomalu začíná věřit, že nemůže být neúspěšný.

2.2 STŘELECKÁ PŘÍPRAVA

Střelecká příprava je velice náročná na dodržování bezpečnosti práce a při jejím provádění vyžaduje důsledné dodržování pokynů instruktorů. Je zřejmé, že porušení bezpečnosti při ostrých střeleckých cvičeních může mít nedozírné následky na zdraví účastní-

cích se osob. Proto je nezbytné striktně dodržovat pokyny řídicího střeleb a dodržovat předepsanou metodologii.

Cílem střelecké přípravy je naučit a rozvíjet u policistů základní dovednosti manipulace se zbraní, zdokonalovat střelecké techniky při ostrých střelbách, zdokonalit jejich znalosti v oblasti střeliva a jeho účincích. Policisté rovněž musí znát předpisy a nařízení bezpečné manipulace se zbraní na střelnicích a právní normy, vycházející z použití zbraně podle z. č. 283/2008 Sb o Policii České republiky, kde v §56 tohoto zákona najdeme podmínky a situace, kdy a za jakých okolností policista může oprávněně svoji přidělenou zbraň použít.

Obsahem střelecké přípravy je "suchý" nácvik manipulace se střelnou zbraní, teorie střelby a ostré střelby, taktika střelby, metodologie střelecké přípravy, znalost právních předpisů při použití a ukládání zbraně, střelecké prověrky a základní zdravotnická dovednost. Dle Závazného pokynu policejního prezidenta č.4/2009 o provádění služební přípravy policistů služební přípravy, je předepsáno každé jednotlivé výcvikové skupině příslušný počet vystřelených nábojů ročně.

2.2.1 Tematické celky

Manipulace se střelnou zbraní

"Suchý nácvik" se střelnou zbraní, znamená manipulace s vybitou střelnou zbraní. Patří sem správné držení zbraně, vytažení zbraně z pouzdra, natahování závěru zbraně, správně používat ovládací a bezpečnostní prvky zbraně, obouruční a jednoruční držení, vyzkoušení si střelecké cvičení nanečisto.

Teorie střelby a ostré střelby

Do teorie střelby patří základní znalosti o služebních zbraních, funkce jejich jednotlivých částí, rozborka zbraně, čištění zbraně, střelecké techniky, postoj při střelbě, technika střelby v noci a s baterií, vše co by policista měl vědět a znát o zbraních a střelivu. Do ostrých střeleb patří samotná střelba ze služebních zbraní na příslušném schváleném typu

střelnice. Zde si policisté naučenou teorii vyzkouší v praxi, jaký postoj jim nejvíce vyhovuje, správnou techniku práce na spoušti, jaký má zbraň zpětný ráz, střelbu z pozakrytu, na pohyblivý cíl, přebíjení zbraně, střelbu za pohybu, nebo pohyb s vytaženou zbraní z pouzdra.

Znalost právních předpisů

Pro policisty je nejdůležitější znalost právního předpisu z. č. 283/2008 Sb. o Policii České republiky, kde § 56 Použití zbraně policistům ukládá možnosti, při kterých jsou policisté oprávněni použít služební zbraň. V další části je uvedeno za jakých podmínek může policista zbraň použít a jaké povinnosti má po použití zbraně.

Taktika střelby

Schopnost rychle a přesně střílet, je důležitou součástí profesionálních dovedností policisty. V krajní situaci policista právě střelbou chrání životy civilních obyvatel, svých kolegů a život vlastní. Při služebních zákrocích není pochyb, že policista je ve značné nevýhodě. Má označené vozidlo, uniformu, každý ho na dálku dobře pozná, jeho slovní příkazy ho mohou dobře identifikovat, zatímco potencionální ozbrojený pachatel, je často předem k nerozeznání. Policistovi záleží na tom, aby nezasáhl nevinné, musí se neustále rozhodovat ve zlomcích vteřin, jestli při použití zbraně neporuší nějaký zákon. Taktika střelby slouží k tomu, aby policisté dokázali správně rozeznat nebezpečí a včas a efektivně dokázali vystřelit. Slouží k tomu, aby naučila policisty držet zbraň v ruce a nebát se při tom se zbraní pohybovat. V taktice střelby se instruktoři snaží, pokud je to možné, navozovat situace, blížící se co nejvíce reálným momentům, ke kterým může při výkonu služby dojít. K taktice střelby rovněž patří například správné pozorování cíle, jakým způsobem policisté na cíl míří a při tom pozorují periferně okolí.

Příklad zásad, které pomohou policistům při přestřelce:

1. Na každého protivníka střílejte dvakrát (jestli stojí za to vystřelit jednou, není důvod proč ne podruhé)

2. Neustále mířte na cíl (protivník je schopen ohrozit policistu i po zásahu).
3. Střílejte tak dlouho, dokud protivník nepřestane dělat to, proč střílíte, a i pak na něj pořád mířte.

Metodologie střelecké přípravy

Instruktoři služební přípravy před každým výcvikem vypracují písemně metodiku střelecké přípravy. V ní se uvede místo konání střelby, datum, cíl střeleckého cvičení, na jaké terče se bude střílet, z jaké vzdálenosti, kolik nábojů a v jakém čase střelba proběhne.

Střelecké prověrky

Každý rok se policisté musejí povinně účastnit střeleckých prověrek, které se skládají s teoretické a praktické části. V teoretické části, policisté formou testů prokazují znalosti a vědomosti o konstrukci zbraní, právních norem a zdravotnické první pomoci. Praktická část je zaměřena na ostré střelby. Prověrky ostrých střelb jsou koncipovány takovým způsobem, aby pokud co možná nejvíce obsáhly dovednosti práce se zbraní.

2.3 NÁCVIK DONUCOVACÍCH PROSTŘEDKŮ

Výcvik v oblasti donucovacích prostředků patří mezi nejfrekventovanější, jelikož policisté téměř každodenně nějaký z nich použijí. Jednotlivé donucovací prostředky jsou vypsány v § 52 z. č. 283/2008 Sb. o Policii ČR.

Cílem výcviku donucovacích prostředků je zvyšování dovednosti policistů, jednotlivé donucovací prostředky efektivně používat, neustále se v nich zdokonalovat a co možná v největší míře získané znalosti v používání donucovacích prostředků plně zautomatizovat. Nácvik donucovacích prostředků je úzce provázán s kondiční přípravou. Významná část nácviku donucovacích prostředků vyžaduje určitý stupeň tělesné zdatnosti policistů. Další část nácviku vyžaduje dobrou komunikační schopnost a zručnost při použití technických donucovacích prostředků.

Obsah výcviku donucovacích prostředků se skládá s prvků sebeobrany, použití obušku, pout, slzotvorných a dočasně zneschopňujících prostředků a údery střelnou zbraní.

2.3.1 Obsah výcviku donucovacích prostředků

Obsah výcviku donucovacích prostředků rozdělujeme do následujících tematických celků:

Sebeobrana (patří sem zejména donucovací prostředky hmaty, chvaty, úderu a kopy dle z. č. 283/2008 Sb. pod které spadá výuka pádů, tlakových bodů, porazové techniky, odváděcí páky, fixační páky, škrťací techniky, pákové a porazové techniky pro dvoučlennou hlídku, úderové techniky zavřenou a otevřenou pěstí, kopy kolenem, kopy na střední pásmo a dolní pásmo, úderu loktem).

Obušek (Pro své účely využívá Policie dva typy obušků. Jedná se o obušek s příčnou rukojetí nazývaný tonfa a ocelový teleskopický obušek. Tonfa má výborné využití při zákrocích proti velké skupině lidí a využijí ji hlavně policisté zařazení v pořádkové jednotce. Tonfa je variabilní donucovací prostředek, který se dá využít k obraně i útoku. Teleskopický obušek byl do výzbroje Policie zařazen teprve v nedávné době. Jeho předností je jeho velikost, kdy není problém umístit jej kdekoliv na opasku policisty).

Pouta (Na začátku kapitoly jsem mluvil o tom, že policisté používají donucovací prostředky téměř každodenně. Pouta jsou právě tímto donucovacím prostředkem. Návěst použít pout zahrnuje různé techniky poutání osob ve stoje u stěny, v kleku, na zemi, ve dvojici. Pouta se používají na znemožnění pohybu agresivních osob na omezenou dobu, dále při eskortách, při zajišťování osob nebo zadržení).

Slzotvorné a dočasně zneschopňující prostředky (Mezi tyto prostředky patří slzotvorný sprej patřící do výzbroje každého policisty a výcvik v používání s ním. Novým prostředkem je zneschopňující prostředek působící na nervovou soustavu člověka tzv. Taser, který dokáže vyřadit na několik minut jakoukoliv osobu i tam, kde slzný plyn selhává. Pro speciální pořádkové jednotky Policie jsou zde k užívání možné zásahové výbušky se slzným plynem a způsob jejich používání).

Úder střelnou zbraní (Úder střelnou zbraní je donucovací prostředek, který policista použije v krajní nutnosti a tísni, většinou kdy již má zbraň připravenou k výstřelu a vytaženou z pouzdra. Do této kategorie donucovacích prostředků řadíme ještě hrozbu namířenou střelnou zbraní a varovný výstřel. Hrozba střelnou zbraní je využívána v kombina-

ci s verbálními dovednostmi policisty, přičemž policista využívá a používá hrozbu střelnou zbraní spolu s odpovídající výzvou. Varovný výstřel je policisty nacvičován při střelecké přípravě na odpovídající střelnici).

Mezi další donucovací prostředky, ke kterým je potřeba absolvování speciálního kurzu instruktorů, patří vytlačování koňmi, štítem, technika násilného zastavování vozidla.

2.3.2 Norma

Citace § 52 zákona číslo 283/2008 Sbírky o použití donucovacích prostředků:

§ 52

Donucovací prostředky

Donucovací prostředky jsou

- a) *hmaty, chvaty, údery a kopy,*
- b) *slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,*
- c) *obušek a jiný úderný prostředek,*
- d) *vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu s dočasně zneschopňujícími účinky,*
- e) *vrhací prostředek, který nemá povahu zbraně podle § 56 odst. 5,*
- f) *zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla,*
- g) *vytlačování vozidlem,*
- h) *vytlačování štítem,*
- i) *vytlačování koňmi,*
- j) *služební pes,*
- k) *vodní stříkač,*
- l) *zásahová výbuška,*
- m) *úder střelnou zbraní,*

- n) *hrozba namířenou střelnou zbraní,*
- o) *varovný výstřel,*
- p) *pouta,*
- q) *prostředek k zamezení prostorové orientace.*

2.4 KONDIČNÍ PŘÍPRAVA

Kondiční příprava je základní obecná fyzická příprava, na jejímž základě lze efektivně a na optimální úrovni získávat a rozvíjet pohybové dovednosti potřebné pro výkon služby. Dobrá fyzická připravenost policisty je základním předpokladem pro úspěšné zvládnutí nácviku donucovacích prostředků. Rovněž je výborným předpokladem pro udržení dobrého zdravotního stavu policistů.

Podle Zezuly (1995) je cílem rozvoj pohybových schopností v takové míře, aby policista vydržel vysokou akceschopnost, dobrý zdravotní stav, získal pocit sebejistoty a v míře svých kompetencí spolehlivě zvládl služební zákrok.

Obsahem kondiční přípravy je rozvoj pohybových schopností policisty potřebných pro zvládnutí výcvikové zátěže a úspěšného dokončení zákroku. Zahrnuje nácvik pohybových schopností a dovedností (Zezula, T. 1995). Mezi ně patří:

- **síla** (schopnosti, které pomáhají překonat odpor, nebo proti odporu působit pomocí svalové koncentrace. Patří sem různé druhy silových cvičení v posilovně, cviky s vlastním tělem, shyby, kliky, sed-lehy).
- **rychlost** (schopnosti, které umožňují člověku uskutečnit pohyb v co nejkratším čase. Patří sem různé změny pohybu na signál, míčové hry, krátké sprinty).
- **obratnost** (schopnost rychle si osvojovat nové pohyby a koordinovat průběh cvičení. Základní metodou je opakování pohybu. Při výcviku policistů se používají různé druhy překážkových drah a akrobatické cvičení).
- **pohyblivost** (schopnost vykonávat pohyb v kloubním aparátu v co největším pohybovém rozsahu. Patří sem různé strečinkové cvičení, kompenzační a uvolňovací cvičení, regenerační procedury).

- **vytrvalost** (schopnost člověka provádět dlouhotrvající zátěž bez snížení její efektivnosti. Mezi nejzákladnější cvičení se používá běh, sportovní hry, kruhový trénink, úpolové hry, nácvik úderů).

2.4.1 Efektivita kondiční přípravy

Vydáním nového závazného pokynu policejního prezidenta č. 4/2009 Sb, byla zrušena povinnost policistů účastnit se každoročního testu z fyzické připravenosti. Přezkoušení z fyzické připravenosti bylo prováděno Cooperovým testem. Tento test obsahoval několik disciplín, které měly přesně stanovená kritéria hodnocení. Test byl rozdělen podle věku a pohlaví. Policisté pak museli absolvovat všechny disciplíny. Jednalo se o běh v délce dvanácti minut, plavání na 100 metrů, člunkový běh, kliky, sed-lehy a sestavu s tyčí. Nesplnění testu mohlo mít za následek kázeňské potrestání. Vyřazení Cooperova testu a povinnost splnění fyzických prověrek, které byly součástí služební přípravy, mělo za následek, že došlo k poklesu fyzické připravenosti policistů. Součástí závazného pokynu policejního prezidenta č. 4/2009 Sb. je povinnost policisty i v době mimo službu neustále si zvyšovat fyzickou připravenost a kondici. Jelikož není žádná zpětná vazba na tuto povinnost, převážná část policistů toto neplní a instruktoři služební přípravy mají ztížené podmínky při výcviku donucovacích prostředků, z důvodu nedostatečného fyzického kapitálu cvičících policistů.

3 INSTRUKTOR

Odborný poradce, odborný vedoucí, který vede teoretickou, ale především praktickou přípravu v určitém oboru, instruuje pracovníka v určité oblasti výkonu jeho práce apod.

3.1 Osobnost instruktora

Jak uvádí Průcha (2002) instruktor služební přípravy není učitel, který provádí svoji edukační činnost ve školních zařízeních, ale edukátor jehož profese je přímo spjata s pedagogickou činností stejně jako u jiných profesionálů.

Navíc je povoláním policistou a musí splňovat nejenom základní kritéria pro pedagogickou činnost, ale i základní osobnostní charakteristiky policisty jako takového a tyto jsou dle Cváčka (2002):

- subjektivní činitele
- profesní připravenost
- motivace, zaměřenost a psychický stav
- psychická připravenost
- fyzická zdatnost
- vlastnosti, které si policista vytváří v průběhu výkonu svého povolání

Jelikož je instruktor svým povoláním edukátor musí splnit další osobnostní charakteristiky, spojené zejména v souvislosti s pedagogickou činností. Jak uvádí Kohout (2002, str. 58), jsou to složky přípravy, které musí každý pedagog zvládnout:

- Odborné vzdělání – budoucí pedagog musí zvládnout obor své aprobační na úrovni nejnovějších poznatků vědy a neustále si své vědomosti doplňovat. Instruktor služební přípravy musí absolvovat a zvládnout kurz služební přípravy, neustále se musí účastnit instruktážně metodických zaměstnání a jiných kurzů a zvyšovat si svoji odbornost.

- Pedagogicko-metodické a psychologické vzdělání – musí porozumět pedagogickým náležitostem a procesům, plánování, koncepcím a realizacím při vzdělávání. Instruktor musí umět naplánovat zaměstnání, napsat písemné přípravy, správně rozvrhnout časově průběh zaměstnání a vyhodnocovat výsledky.
- Vytvoření vztahu ke vzdělávanému – jde o soubor vlastností, k jejichž dosažení do jisté míry pomůže znalost z psychologie, ale většina jich musí v učiteli být, popřípadě je během studia musí získat. Jedná se o lidský přístup, pedagogický takt, pozitivní přístup k lidem apod.
- Všeobecný kulturně-politický rozhled – zajišťuje učiteli autoritu, která vychází z jeho rozhledu a znalostí za hranicí jeho absolvované aprobace. U instruktorů se jedná hlavně o znalosti z policejní praxe.

Dále jsou na instruktory kladeny normativní požadavky, které se přibližují profesionální kvalifikaci učitele. Patří mezi ně zejména tyto:

- Didaktické schopnosti – jasně a srozumitelně vysvětlit žákům (policistům) problematiku, probudit v nich zájem o vysvětlovanou látku a aktivitu v procvičování.
- Schopnost empatie – vžívat se do nálad a myšlení policistů. Nebát se sdělovat jim své vlastní myšlenky a názory.
- Výrazové schopnosti – používat mimiku, gestikulace, pantomimiku a dokázat srozumitelně vyjádřit své myšlenky.
- Organizační schopnosti – dokázat naplánovat průběh vzdělání, zorganizovat práci a svou vlastní.
- Schopnost získat autoritu – pokud má učitel (instruktor) dostatečné odborné, povahové a charakteristické vlastnosti, převyšující obecnou představu jaký by měl být, dosáhne autority bez zvláštního úsilí.

3.2 Sociální status

Giddens (1999) uvádí, že podle sociální stratifikace patří úředníci a odborníci do střední třídy tzv. „bílých límečků“.

Nejvýznamnější představitelé byli Karel Marx a Max Weber. Weber rozlišoval kromě tříd ještě další formy a to status a stranu. Status zde označuje jako úctu či prestiž, které se jednotlivé sociální skupiny těší. (in Giddens 1999).

Machonin, Tuček a kol. (In Průcha 2002) uvádí kategorizaci profesí odvozenou ze škály složitosti práce. Dle sociologického třídění má tato klasifikace 9 kategorií:

1. Práce nekvalifikované a pomocné: popeláři, uklízečky, pomocní dělníci aj.
2. Práce jednoduché a dílčí: písáčky, telefonisté, chovatelé hospodářských zvířat, malíři pokojů aj.
3. Práce polokvalifikované, rutinní: prodavači a pokladní v obchodech, pečovatelky v jeslích, kominíci aj.
4. Práce kvalifikované, specializované, rutinní: kuchaři, policisté, sekretářky, řidiči nákladních automobilů aj.
5. Práce střední složitosti a kvalifikovanosti, zpravidla dílčí: knihovníci, vychovatelé, účetní, strojvedoucí aj.
6. Práce vyšší střední složitosti a kvalifikovanosti, s omezenou samostatností: trenéři, ředitelé malých podniků, zdravotní sestry aj.
7. Práce vysoce složité a kvalifikované, s omezenou samostatností: učitelé základních škol, ředitelé, právní poradci, profesionální sportovci aj.
8. Práce vysoce složité a kvalifikované, mnohostranné a samostatné: zubní lékaři, velitelé vojenských jednotek, vysokoškolští a středoškolští učitelé, policejní inspektoři aj.

9. Práce vysoce složité a kvalifikované, mnohostranné a tvůrčí: vyšší státní úředníci, lékaři, advokáti, režiséři aj.

Z tabulky je patrné, že učitelé resp. edukátoři jsou začleněni do nejvyšších kategorií a jejich povolání by mělo mít vysokou prestiž.

Podle Sociologického ústavu AVČR v jejich průzkumu prestiže povolání z roku 2012 skončila profese učitele na vysoké a střední škole na třetím místě a učitele základní školy na pátém místě, oproti profesi policisty, která zaujala místo dvanácté. Průzkum tedy z části potvrdil předchozí klasifikaci, jelikož profese učitele se umístila na předních místech, zatímco profese policisty ve střední části průzkumu povolání. Společnost tedy stále vnímá profesi policisty spíše negativně. Domnívám se, že důvodem je rozporuplnost a zaměření výkonu práce Policie ČR, na jedné straně Policie trestá, na druhé pomáhá. V tabulce je sice uvedeno, že policejní inspektor je na úrovni vysokoškolského učitele, nicméně pořadí zůstává policistou.

3.3 Sociální pozice

Instruktor jako zaměstnanec Policie ČR zaujímá v hierarchii organizace zvláštní pozici. Na určité pozici se vztahují dané požadavky, pojí se s nimi určité očekávání, spojují se s nimi role a s určením role je spojen status. (Nakonečný, 2005).

Pozice instruktora je dána organizační strukturou a popisem služebního místa, kde jsou vyjmenovány činnosti, které instruktor vykonává. Mezi tyto činnosti patří i běžný výkon služby jako je obchůzková nebo hlídková činnost. Během této činnosti je instruktor podřízen veliteli daného útvaru či opatření. Jeho role je vykonávat například dohled nad veřejným pořádkem na fotbalových utkáních, či zakročovat proti nebezpečným pachatelům. Během výcviku služební přípravy se jeho pozice i role mění a stává se nadřízeným všem policistům, kteří se zaměstnání účastní.

4 ANDRAGOGIKA

Přestože má práce pojednává o pedagogice a jejich procesech v rámci služební přípravy, nelze opomenout andragogiku. Andragogiku můžeme považovat za vědu o výchově a vzdělávání dospělých, o jejich péči, zabývající se člověkem po celou jeho životní dráhu (Palán 2008).

„Andragogika je vědní a studijní obor zaměřený na veškeré aspekty vzdělávání a učení se dospělých. Existují rozdílná pojetí andragogiky. V našem pojetí je andragogika specifická součást věd o výchově, vzdělávání a vyučování“ (Beneš, 2008, s. 11).

4.1 Objekt andragogiky

Objektem andragogiky je obecně dospělý člověk v celém průběhu životní dráhy. Podle Jochmanna jde o dospělého jedince, který dosáhl tělesné, duševní, společenské a ekonomické zralosti (in Palán 2008).

4.2 Vzdělávání

Podle Grecmanové (2002) je vzdělávání proces nabývání a rozvoje vědomostí, intelektových schopností a praktických dovedností, rozvoje rozumové stránky osobnosti, paměti a myšlení.

Občan ČR, který dosáhl 21 let, je bezúhonný a má ukončené středoškolské vzdělání s maturitou se může stát policistou. Občan, který úspěšně zvládne výběrové řízení, tak může nastoupit zpravidla k základnímu odbornému výcviku, kde dochází k *dalšímu profesnímu vzdělávání*.

4.2.1 Další profesní vzdělávání

Palán (2002) uvádí, že další profesní vzdělávání je určitá forma odborného a profesního vzdělávání během aktivního pracovního života. Znamená poskytnutí vzdělávání osobám, které již ukončily vzdělávání v systému počátečního vzdělávání. Jeho určením je rozvíjet dovednosti a znalosti, návyky a postoje, vyžadované pro výkon specifického povo-

lán. Podstatou je optimalizovat relativní kvalifikaci a objektivní kvalifikaci. Další profesní vzdělávání dělíme:

- Kvalifikační: prohloubení nebo rozšíření stávající kvalifikace: v profesi policisty tak budeme mluvit o kurzech na vyšetřovatele, jazykových kurzech, instruktážně metodické zaměstnání.
- Prohlubování kvalifikace: znamená zdokonalování kvalifikace a tím dosahovat vyšší a kvalitnější výkon: rozumí se tím i její udržování a obnovování což je jedna ze základních věcí práce instruktora služební přípravy.
- Zvyšování kvalifikace znamená zvyšování nad rámec kvalifikace: jedná se například o práci v AK týmech nebo práce policejního vyjednavče.
- Normativní: jde o zvláštní druh kvalifikačního vzdělávání na jehož absolvování se vyžaduje norma zpravidla norma ze zákona. U policie se jedná například proškolení na nošení a manipulaci se zbraní.

5 PEDAGOGICKÝ PROCES

Služební přípravu policie lze považovat za určitou formu pedagogického procesu. Nejdůležitějším dokumentem je *Závazný pokyn policejního prezidenta ZPPP č. 4 /2009*, který obsahuje a popisuje jednotlivé části výcviku policistů, plánování, kontrolu, organizaci, metodiku a hodnocení služební přípravy. Jde v podstatě o kurikulum služební přípravy.

Skalková (2007) vidí kurikulum jako celek učebního plánu a výběr předmětů, souhrn zkušeností, které získají žáci, vyučovací metody, prostředky a pomůcky, které odpovídají daným obsahům a adekvátní přípravu učitelů.

5.1 Cíl služební přípravy

Cíle a obsah služební přípravy jsem rozebral výše v jednotlivých částech služební přípravy. Hlavním cílem služební přípravy policistů je vycvičit, udržet a zdokonalovat všestrannou zdatnost policistů a jejich specifické dovednosti jako předpoklad pro úspěšný a profesionální výkon služby.

Jedná se tedy o záměrnou a cílevědomou soustavu činností, k utváření osobnosti člověka jak uvádí Palán (2008).

5.2 Organizační formy služební přípravy a plánování

5.2.1 Organizační formy

Služební příprava policistů na Územních odborech Policie ČR probíhá formou celodenních zaměstnání, které trvají 7,5 hodiny. Základní formou služební přípravy je *výcvik*, který kombinuje minimálně dvě části např. taktiku a střeleckou přípravu v rozsahu stanoveným ZPPP č.4/2009 pro danou výcvikovou skupinu.

Další organizační formou jsou *kurzy*. Jedná se o časově střednědobé až dlouhodobé zaměstnání, které slouží k profesnímu zdokonalování. Základním kurzem je ZOP, který trvá 6 měsíců a musí jej absolvovat všichni policisté. Instruktoři služební přípravy se

účastní kurzů zaměřených na profesní vzdělávání zejména v souvislosti aktuálních potřeb jednotlivých součástí Policie ČR (práce ve výškách, instruktorský kurz brokovnice, Taser).

Školení je v pořadí další forma organizace, která navazuje na kurzy a provádí je zpravidla instruktoři, který museli absolvovat příslušný kurz a své nově nabyté vzdělání následně přenáší na policisty. Patří sem školení na užívání daného typu zbraně nebo donucovacího prostředku, modulární jízdy s vozidly. Po proškolení se vydávají osvědčení o školení a ukládají se do osobních spisů policistům.

Pokud to vyžadují okolnosti a je nutná reakce na zvláštní situaci, uplatňuje se forma celodenního popřípadě i vícedenního zaměstnání. Interně se nazývají **instruktážně metodické zaměstnání**. Jde především o maximální využití času a předmětů k výuce. Využívá se při nich často modelových situací v prostorách, které instruktoři nemají na základních útvarech k dispozici (vojenské prostory, speciální objekty, střelnice apod.).

5.2.2 Plánování

Plánování služební přípravy je stanoveno ZPPP 4/2009, který určuje jednotlivým Krajským ředitelstvím Policie ČR vydávat *rozkaz ke služební přípravě* na daný kalendářní rok. Tento rozkaz je závazný pro všechny policisty a obsahuje veškeré náležitosti služební přípravy, jako je místo konání výcviku a prověrek ze služební přípravy, upravuje rozdělení policistů do výcvikových skupin, výstroj a výzbroj policistů pro výcvik a kdo výcvik bude kontrolovat a řídit.

Součástí rozkazu ke služební přípravě je dílčí plán výcviku, který vypracují instruktoři služební přípravy jednotlivých Územních odborů. Tento plán je v podstatě časový harmonogram výcviku, ve kterém jsou uvedeny výcvikové bloky pro daný kalendářní rok tak, aby bylo dosaženo cílů a obsahu SP.

5.2.3 Písemná příprava

Stejně jako pedagogický pracovník musí mít instruktor vypracovány písemné přípravy ke všem tematickým celkům. Písemná příprava musí být v souladu s platnými metodickými pokyny Ministerstva vnitra ČR a Policejního prezidia ČR.

Pro názornost přikládám střeleckou přípravu, která je uvedena v příloze P II.

5.3 Metody služební přípravy

V rámci služební přípravy, jako vyučovacího procesu, který má svůj obsah, podmínky a součinnost mezi instruktorem a policistou (žákem), bylo dosaženo stanoveného cíle, je nutné použít adekvátní vyučovací metody.

Podle Skalkové (2007) je vyučovací metoda způsob záměrného uspořádání součinnosti žáka a učitele, který směřuje ke stanovenému cíli.

Při samotném výcviku vycházíme dle variant metod z hlediska fází výchovně vzdělávacího procesu podle Maňáka (in Skalková 2007). Patří zde metody motivační, expoziční, fixační a diagnostické, názorně demonstrační, aktivizující, případová studie, modelové situace:

1) Motivační

Cílem metody je motivovat policisty k maximálnímu výkonu během výcviku. Používají se na začátku zaměstnání, ale rovněž na konci během vyhodnocování, kdy mají motivovat policisty na další účast během výcviku.

Metody:

- *Rozhovory o praktických případech z nedávné minulosti.*
- *Odměna za aktivní přístup na výcviku.*

2) Expoziční

Tato metoda je používána při osvojování nových dovedností, zručností a návyků. Instruktor musí seznámit a precizně předvést novou techniku policistům krok za krokem.

Metody:

- *Didaktické pomůcky a jejich používání* – projektor, video, magnetická tabule.

- *Názorně demonstrační metoda předvádění* – jde o formu instruktáže. Během předvádění instruktor vysvětluje důležité fáze techniky a zdůrazňuje a poukazuje na možné chyby.

3) Fixační

Je především o obnovování, udržování a zapamatování zručností, dovedností a návyků.

Metody:

- *Nácvik* – cílevědomé a plánovité opakování úkonů. Nejčastěji využívaná metoda během výcviku.
- *Opakování* – v průběhu výcvikového roku a na začátku výcvikových bloků.

4) Případová studie

Jedna z velmi důležitých metod, která má velký přínos pro výkon policistů v terénu. Využívá se v situacích, kdy dojde k vážnému případu použití donucovacích prostředků ze strany policistů a jejich použití nedosáhne účelu, sledovaného zákrokem tzv. zákrok se “pokazí“. Policisté rozděleni do skupin, často na dvoučlenné hlídky, konkrétní situaci analyzují, následně o ní za asistence instruktorů diskutují a hledají jiné alternativní, respektive správné řešení. Instruktor následně srovná řešení problému ze strany policistů a poskytne jim zpětnou vazbu. V průběhu dalšího výkonu služby, tak mohou podobným situacím předcházet, popřípadě budou vědět jakým nejlepším způsobem je řešit.

Metody:

- *Modelové situace* – interní název pro simulační a situační metodu, která navazuje na případové studie. Často se při ní vychází z konkrétních situací a instruktoři se při ní snaží o co nejrealističtější situace. Velmi často se při nich využívá cvičebních pomůcek jako je FX střelivo a zbraně.

5.4 Didaktické zásady

Jak už bylo uvedeno výše, služební přípravu policistů lze považovat jako vyučovací proces, proto je nutné, aby při něm bylo použito didaktických zásad.

Jak uvádí Kohout (2002, str. 51) jedním z nejdůležitějších faktorů ke zvýšení optimalizace ve vzdělávacím procesu je respektování pedagogických a psychologických zákonitostí, což je znalost didaktiky, mezi nimiž mají didaktické zásady specifické postavení.

Tyto zásady aplikované na vyučovací proces ve služební přípravě, jsou do určité míry modifikovány vzhledem k zaměřenosti, systému služební přípravy a věku policistů. Při výcviku je potřeba dodržovat zejména:

- **Zásada zpětné vazby** – rozumíme tím získávání informací pro optimální řízení vzdělávacího procesu. Umožňují informovat o chování systému a regulují jej k rovnováze.
- **Zásada uvědomělosti** – policisté musí chápat smysl toho, co se v rámci služební přípravy učí. Musí si uvědomit, že všechny návyky, zručnosti a dovednosti potřebují při výkonu služby.
- **Zásada názornosti** – ve služební přípravě jde o praktickou činnost instruktora i policistů. Instruktor musí precizně ovládat dané techniky, předvádět je a působit na co nejvíc smyslů posluchačů (hmat, sluch, zrak...).
- **Zásada soustavnosti** – tematické celky by měly být uspořádány tak, aby získávání dovedností, zručností a návyků postupovaly směrem od jednoduchých ke složitějším. Jednotlivé části by se měly prolínat a doplňovat, musí respektovat zákonitosti učení s ohledem na věk a individuální předpoklady policistů.
- **Zásada přiměřenosti** – zde se jedná především o respektování individuálních fyzických a psychických schopností policistů s přihlédnutím k jejich věku s možností poklesu fyzické zdatnosti, síly, rychlosti, obratnosti, pohyblivosti.
- **Zásada trvalosti** – tuto zásadu dodržujeme převážně neustálým opakováním jednotlivých činností. Podle výcvikových skupin procvičují policisté pouze ty

činnosti a dovednosti, které by měly být dle výkonu jejich profese potřebné. Souvisí se zásadou soustavnosti. Důležité je, aby dovednosti získané během výcviku policisté využívali při výkonu služby, čímž dojde k jejich uložení do dlouhodobé paměti.

5.5 Diagnostická činnost

"Didaktickou činností se rozumí postupy, které dbají vědeckých kritérií a používají pozorování nebo dotazování, jejichž výsledky interpretují". (J. SKALKOVÁ, *Obecná didaktika*, 2007, str. 209).

Diagnostická činnost instruktorů spočívá v získávání informací o dovednostech, zručnostech a návycích policistů.

5.5.1 Metoda pozorování

Soustavné pozorování je každodenní diagnostická činnost učitele, která poskytuje poznatky pro hodnocení žáků. Musí být analytické a směřovat k určitému cíli. Důležité poznatky poskytuje analýza činností žáka (Skalková 2007, str 210).

Analýzou činností s hlediska služební přípravy jsou **komisionální prověrky**. Tyto probíhají jednou za rok ze střelecké přípravy. Výsledky jsou zaváděny do systému a zasílány k vyhodnocení služebnímu funkcionáři.

5.5.2 Písemné zkoušky

Další metodou jsou **písemné zkoušky**, které jsou jednak součástí komisionálních prověrek a také se využívají v průběhu roku k ověřování znalostí z dané látky. Policisté jsou formou písemného testu nejčastěji zkoušeni ze znalostí zákona a manipulace se zbraní.

Po absolvování výcviku instruktoři provádí **hodnocení** na základě pozorování policistů. Během výcviku instruktoři opravují, doplňují a upozorňují na chyby. Hodnocení má význam pro samotné policisty, poskytuje jim informace, kde se mají zlepšit. Slouží k motivování policistů k dalším činnostem, úsilí a posiluje jejich sebedůvěru.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 METODIKA

V praktické části bakalářské práce se zaměřím na problém výzkumu, cíle výzkumu, hypotézy, metodiku výzkumu, dotazníku, vlastní výzkum a interpretaci výzkumu.

6.1 Cíle výzkumu

Cílem mého výzkumu je zjistit aktuální stav na úseku služební přípravy instruktorů Územního odboru Policie České republiky ve Zlíně. Výzkum se bude týkat instruktorů služební přípravy, zda a jestli dostatečně vzdělávají policisty zařazené na Územním odboru Krajského ředitelství Zlín. Dále se výzkum bude týkat praktické části vzdělávání policistů. Otázky se budou týkat nácviku v oblasti služební přípravy, zda a jestli instruktoři věnují dostatek času a prostoru policistům pro nácvik nových a již osvojených dovedností. Poslední část dotazníku je určena ke zjištění vnímání obsahové úrovně a frekvenční dostatečnosti služební přípravy v kontextu s požadavky na výkon služby.

6.2 Hypotézy

Hypotéza č. 1: Instruktoři Územního odboru Krajského ředitelství Policie České republiky Zlín vysvětlují problematiku služební přípravy dostatečně a srozumitelně, policisté absolvující výcvik jsou z jejich prací na úseku vzdělávací činnosti spokojeni.

Hypotéza č. 2: Policisté si uvědomují, že nejdůležitější část služební přípravy je taktika a nejčastěji ji využívají při výkonu služby.

Hypotéza č. 3: Počet výcviků je v současnosti v systému vzdělávání Policie ČR na úseku služební přípravy nedostatečný a tematická náplň neodpovídá současným trendům.

6.3 Metody výzkumu

6.3.1 Kvantitativní výzkum

Pro svoji práci jsem zvolil kvantitativní výzkum. Kvantitativní výzkum je výzkum používající statistické metody k popisu společenských jevů. Redukuje realitu na měřitelné znaky, které jsou dále zpracovány a interpretovány. Zahrnuje velký počet respondentů. Pomáhá testovat hypotézy.

6.4 Metoda získávání kvantitativních dat

6.4.1 Dotazníková metoda

Pro můj výzkum jsem zvolil dotazníkovou metodu. P.Gavora (1996) uvádí, že dotazník je nejfrekventovanější metodou zjišťování údajů. Je určen především pro hromadné získávání údajů, považuje se za velmi ekonomický výzkumný nástroj a lze z něj získat velké množství informací při malé investici času. V dotazníku je nutné přesně formulovat cíle a úkoly ve vztahu ke zvolenému problému. Musí být promyšlený strukturovaně.

6.4.2 Škálování

"Škálování se uskutečňuje různými druhy posuzovacích škál. Posuzovací škála je nástroj, který umožňuje zjišťovat míru vlastnosti jevu anebo jeho intenzitu. Posuzovatel vyjadřuje hodnocení určeném ve škále". (P. Gavora, *Výzkumné metody v pedagogice*, 1996, str. 42). Posuzované škály mají obvykle 3,5,7, popřípadě 9 stupňů. Mělo by se vždy jednat o lichý počet. Jednou z možných odpovědí by měla být možnost "neumím se vyjádřit" anebo "nehodí se". Touto možností by se mělo zabránit vynucováním hodnocení v případě, že respondent nemá jasné stanovisko k hodnocené otázce, anebo se nedá jev hodnotit.

6.5 Vlastní výzkum

6.5.1 Výběr zkoumaných osob

Pracuji jako instruktor služební přípravy služebně zařazen na Odboru služební přípravy Územního odboru Policie České republiky Krajského ředitelství ve Zlíně. Má práce spočívá ve vzdělávání policistů Územního odboru Zlín v předmětu služební příprava, která zahrnuje zdokonalování, upevňování jejich vědomostí, dovedností a návyků v oblasti taktiky, donucovacích prostředků, střelecké přípravy a zvyšování jejich fyzické kondice. Respondenty pro výzkum jsem náhodně vybíral z řad policistů Územního odboru Zlín, zúčastňujících se na hodinách výcviku služební přípravy. Jednalo se o muže i ženy. Při vyplňování dotazníků jsem byl osobně přítomen, jejich návratnost byla sto procent.

Počet respondentů byl v počtu 159. Dotazník vyplnili policisté zařazení do třech výcvikových skupin, které instruktoři služební přípravy vzdělávají.

6.5.2 Časový a finanční plán výzkumu

Plán výzkumu jsem rozdělil do šestnácti výcvikových dní. Policisté absolvující výcvik služební přípravy jsou rozděleni do výcvikových skupin podle jejich služebního zařazení a funkcí, dále dle vykonávaného směru na přímý a nepřímý výkon. Pro každou skupinu je určen jiný výcvikový den, Pro co nejvyšší objektivitu jsem proto zvolil všechny výcvikové skupiny jako vzorek odpovídajících respondentů na dotazník.

Finanční rozpočet se pohybuje řádově v desítkách korun za pořízení čistých papírů do tiskárny formátu A4 pro vytvoření dotazníku.

6.5.3 Zpracování dat

K získání potřebných údajů a dat jsem vytvořil kombinovaný dotazník (viz. Příloha I). Podkladem pro tvorbu mého dotazníku, byl škálový dotazník R. Wlodkowskeho "Škála na hodnocení podávání a procvičování učiva" (P. Gavora, *Výzkumné metody v pedagogice*, 1996, str. 109).

Pro objektivní posouzení hypotéz jsem v dotazníku upravil a zpracoval pro svoji potřebu 21 otázek. V první a druhé otázce se dotazuji na pohlaví policistů a jejich zařazení do výcvikové skupiny. Jedná se o uzavřené otázky. Další část dotazníku se skládá ze 13 škálových otázek, zaměřených na vzdělávací činnost instruktorů a nácviku. Posuzovaná škála se skládá ze sedmi možností odpovědi. Odpovědi jsou typu nikdy, téměř nikdy, většinou ne, průměrně, většinou ano, téměř vždy a vždy. První tři jsou hodnoceny jako záporné odpovědi, poslední tři jako kladné. Odpověď průměrně budu posuzovat, jako nemohu se vyjádřit. Posledních šest otázek v dotazníku jsou uzavřené otázky vyjma otázky číslo 20, kde je možné uvést více možností.

7 VÝSLEDKY VÝZKUMU

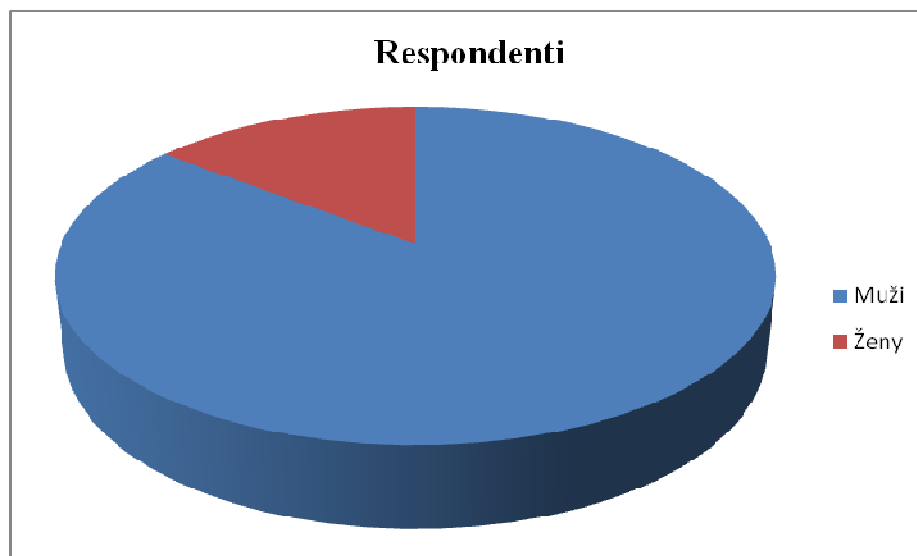
7.1 Výsledky

V této části práce uvedu výsledky výzkumu. Výsledky budou porovnávány a vyhodnocovány na základě dat, zjištěných v dotaznících.

Tabulka 1: Rozdělení respondentů podle pohlaví.

	Muži	Ženy	Celkem
Respondenti	136	23	159

Z tabulky č. 1 vyplývá, že výzkumu se účastnilo 159 respondentů. Z toho bylo 136 mužů, což činí 85% z celkového počtu respondentů a 23 žen což činí 15% z celkového počtu respondentů.

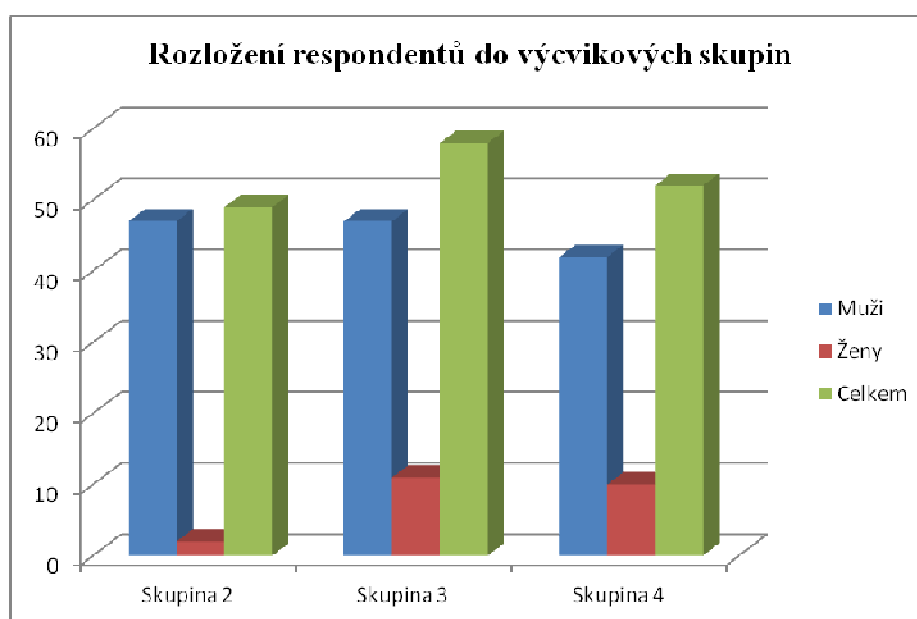

Obrázek 1: Rozdělení respondentů podle pohlaví.

Tabulka 2: Rozdělení respondentů do výcvikových skupin.

	Skupina 2	Skupina 3	Skupina 4	Celkem
Muži	47	47	42	136
Ženy	2	11	10	23
Celkem	49	58	52	159

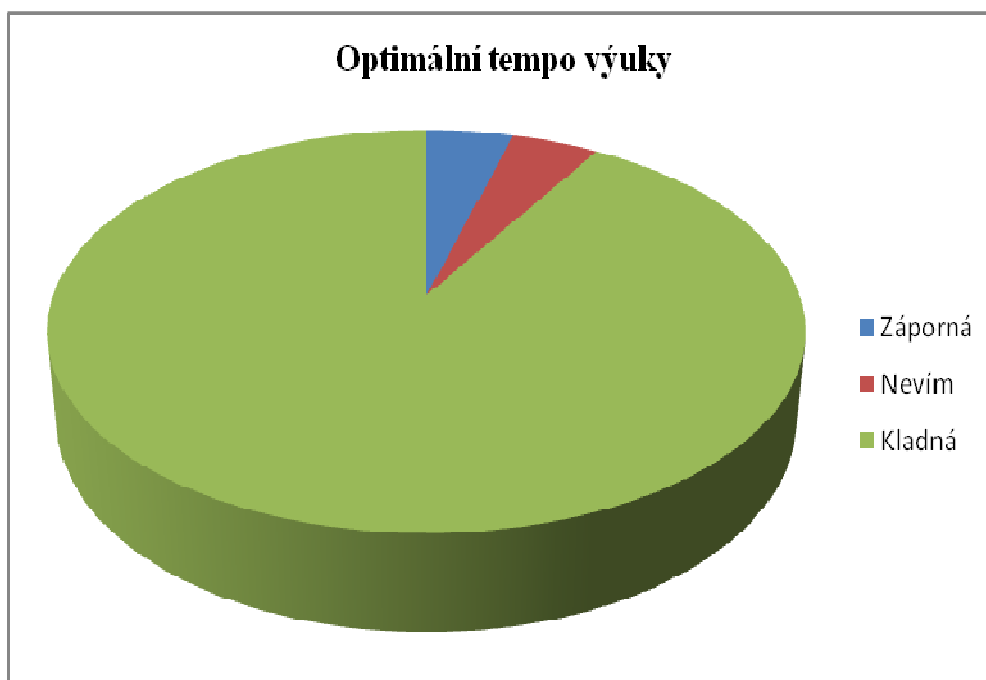
Z tabulky č. 2 vyplývá, že z uvedeného počtu respondentů bylo zařazeno 47 mužů ve 2 výcvikové skupině což je 34% z celkového počtu 136 mužů, 47 jich bylo zařazeno ve 3 výcvikové skupině, což je 34% a 42 jich bylo zařazeno ve 4 výcvikové skupině což je 32%. 2 ženy představovaly vzorek pro druhou výcvikovou skupinu což je 8.5%, ve 3 výcvikové skupině odpovídalo 11 žen, což představuje 48% a ve 4 výcvikové skupině bylo dotazováno 10 žen, což představuje 43.5% z celkového počtu 23 žen. Celkový počet policistů ve skupinách je tedy 49 ve 2 výcvikové skupině což je 31% z celkového počtu 159 respondentů. Ve 3 výcvikové je 58 respondentů, což představuje 36% z celkového počtu 159 respondentů, a ve 4 výcvikové skupině je zkoumaný vzorek v počtu 52 respondentů, což je 33% z celkového počtu 159 respondentů. Dále je patrné, že výběr respondentů je, co se týče zastoupení ve výcvikových skupinách homogenní.

Obrázek 2: Rozdělení respondentů do výcvikových skupin.

Tabulka 3: Optimální tempo výuky.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	7	7	145

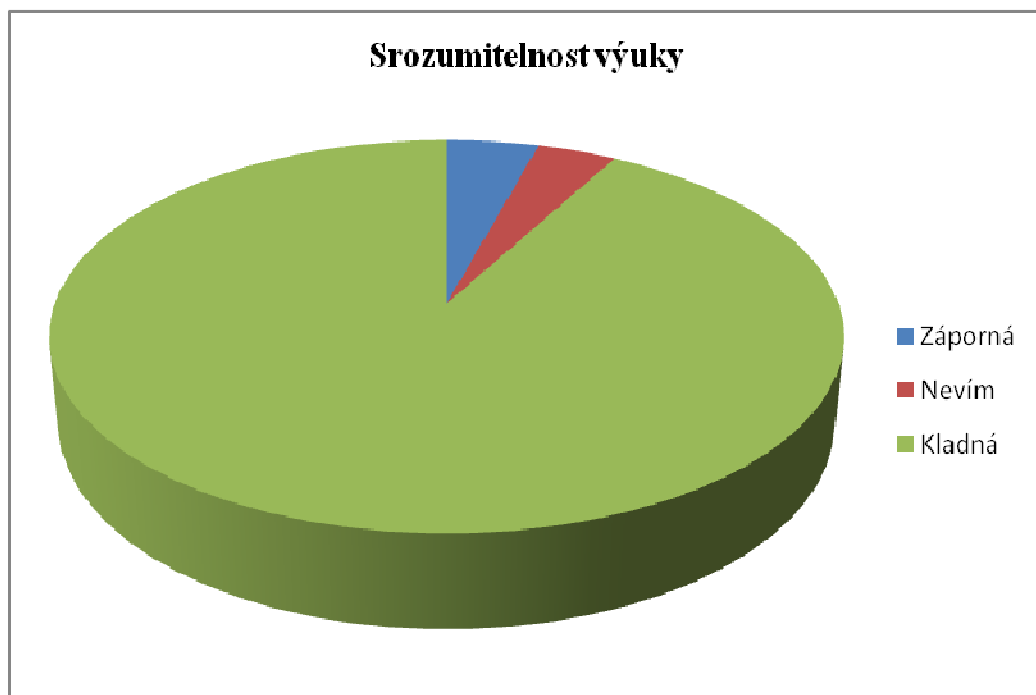
Tabulka 3: Tabulka znázorňuje, jestli instruktoři vyučují optimálním tempem. 7 respondentů se vyjádřilo negativně, což představuje 4,5% z celkového počtu 159 respondentů. 145 dotazovaných se vyjádřilo kladně, což představuje plných 91% z celkového počtu 159 respondentů. Nakonec 7 respondentů označilo jako odpověď možnost 4, což představuje v terminologii odpověď nevím nebo nemohu se vyjádřit. Jedná se opět o 4,5% z celkového počtu 159 respondentů.

Obrázek 3: Optimální tempo instruktorů při výuce

Tabulka 4: Srozumitelnost výkladů ve výuce.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	7	6	146

Tabulka 4: Zde je znázorněno, jestli instruktoři vysvětlují tak, že jim policisté rozumí. Zde se vyjádřilo negativně 7 respondentů, což činí 4,5% z dotázaných 159 policistů. Kladně se vyjádřilo 146 policistů, což představuje 92% z celkového počtu 159 respondentů. 6 dotázaných představuje 3,5% a označilo odpověď nevím.

Obrázek 4: Srozumitelnost výkladu instruktorů při výuce

Tabulka 5: Vysvětlování výuky postupně krok za krokem.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	10	4	145

Tabulka 5: Představuje vyjádření policistů, jestli jim instruktoři vysvětlují téma krok za krokem. Ze 159 policistů odpovědělo negativně 10, což představuje 6%. Pozitivně se vyjádřilo 145 respondentů, což je 91% z celkového počtu 159 respondentů. 4 z nich představují 3% dotázaných z celkového počtu a nedokázali odpovědět.

Obrázek 5: Výklad výuky krok za krokem.

Tabulka 6: Používání příkladů a ukázek ve výuce

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	9	5	145

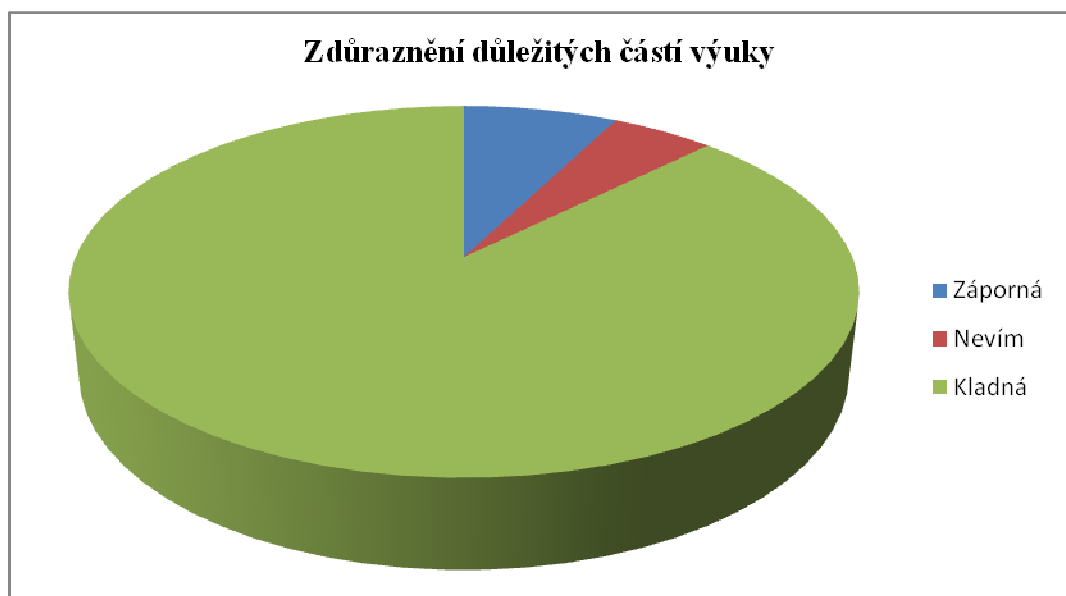
Tabulka 6: Pokud instruktoři něco vysvětlují, používají příklady a ukázky. Z celkového počtu 159 respondentů odpovědělo negativně 9 z nich, což představuje 5,5%. Na tuto otázku odpověděli negativně jenom muži. Pozitivně odpovědělo 145 dotázaných ze 159 respondentů, což je 91% z celkového počtu. 5 nedokázalo odpovědět což je 3,5% z celkového počtu.

Obrázek 6: Používání příkladů a ukázek ve výuce.

Tabulka 7: Upozornění instruktorů na důležité části výuky

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	12	8	139

Tabulka 7. Instruktoři nás upozorňují na důležité části výuky. 12 mužů a žen si myslí, že instruktoři neupozorňují na důležité části výuky, a představují 8% z celkového počtu 159 respondentů mužů i žen. 139 policistů si naopak myslí, že instruktoři kladou důraz na důležité části výuky, což představuje 87% respondentů, a 8 z nich, což je 5%, nedokázalo odpovědět.

Obrázek 7: Upozornění instruktorů na důležité části výuky.

Tabulka 8: Názorné předvedení dovedností pro praktické použití

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	12	20	127

Tabulka č. 8: Instruktoři názorně vysvětlují, jak máme získané dovednosti používat v praxi. Pro instruktory jedna ze stěžejných otázek, co se týče jejich odbornosti. Policisté negativně odpověděli ve 12 případech, což představuje 8% ze všech dotázaných. Ve 127 případech odpověděli kladně, což představuje 80% z celkového počtu 159 dotázaných. Ve 20 případech označili odpověď „neumím se vyjádřit“, což představuje 12% z celkového počtu.

Obrázek 8: Názorné předvedení dovedností pro praktické využití

Tabulka 9: Nové téma se začne až po zvládnutí předchozího

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	16	19	124

Tabulka č. 9: Instruktoři nezačínají nové téma, dokud současnému nerozumíme. Zde se negativně vyjádřilo 16 policistů, z celkového počtu 159, což představuje 10% respondentů. 78% představuje 124 policistů, kteří se vyjádřili kladně a 19 je nerozhodných, což je 12% z celkového počtu 159 respondentů.

Obrázek 9: Instruktoři začínají nové téma až po zvládnutí předchozího.

Tabulka 10: Při nepochopení cviku instruktoři zopakují potřebnou část výuky

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	4	10	145

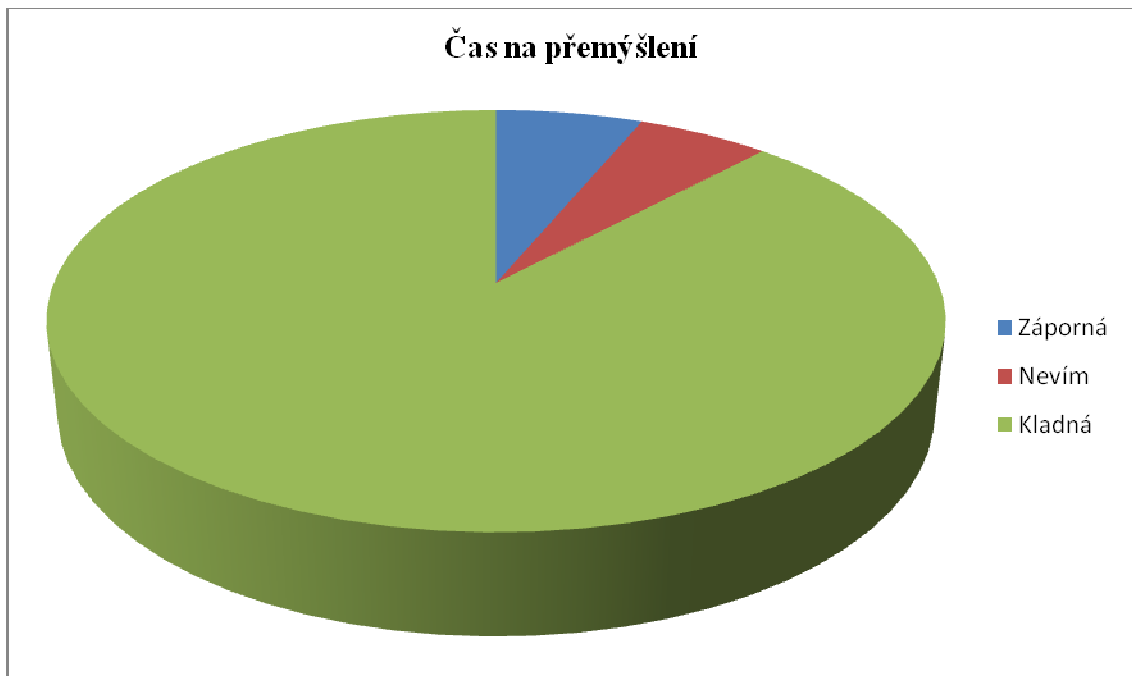
Tabulka č. 10 Pokud instruktoři zjistí, že něčemu nerozumíme, zopakují to. V této otázce odpověděli pouze 4 respondenti negativně, což je 2,5% dotázaných. 10 z nich odpovědělo, že neví a představují tak 6% ze všech dotázaných. 145 tedy odpovědělo kladnými odpověďmi, což je 91,5% ze všech respondentů.

Obrázek 10: Instruktoři opakují výuku, dokud není plně pochopena.

Tabulka 11: Po ukázce je ponechán čas na promyšlení.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	10	9	140

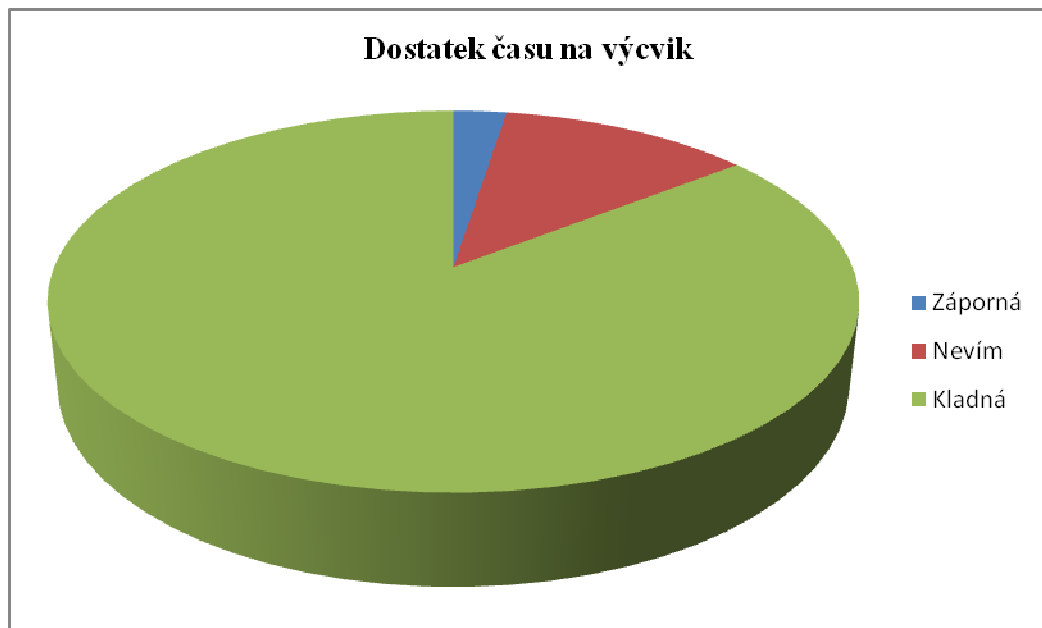
Tabulka č. 11: Po vysvětlení a předvedení látky chvíli počkají, abychom si věci promysleli. 10 respondentů, což je 6,5% ze všech dotázaných si myslí, že policejní instruktoři nečekají a nerespektují tak fyzické a psychické možnosti policistů. Naproti tomu 140 z nich si myslí, že instruktoři respektují možnosti policistů, a představují tak 88% z celkového počtu 159 dotázaných. 5,5% z nich, což je 9 policistů není rozhodnuto.

Obrázek 11: Je ponechán po ukázce čas na promyšlení předvedené látky?

Tabulka 12: Poskytují instruktoři dostatek času na výcvik?

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	4	19	136

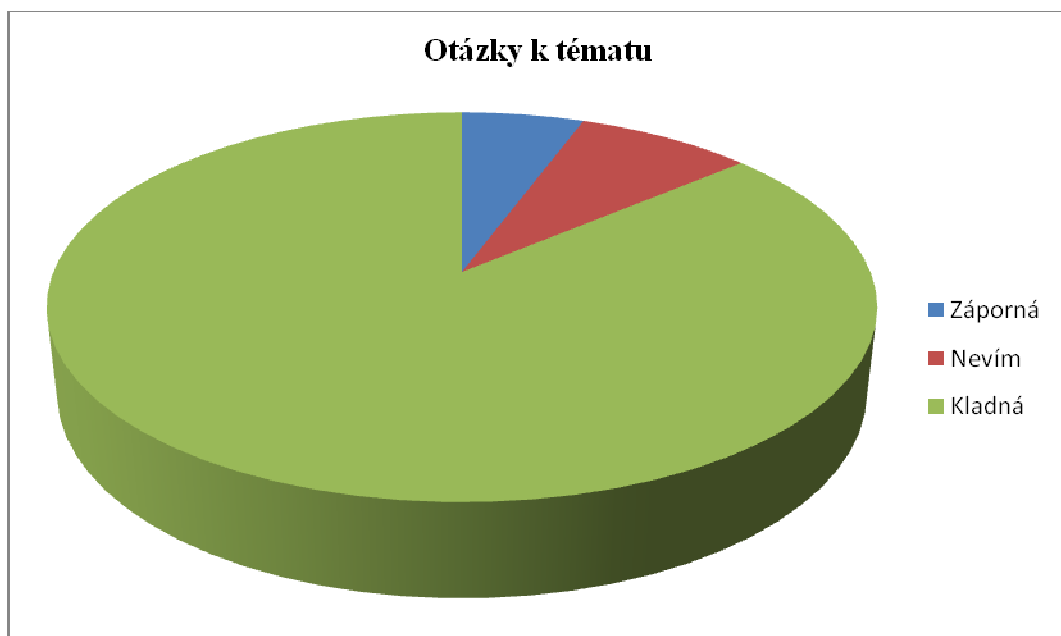
Tabulka č. 12: Instruktoři poskytují dostatek času na nácvik. 4 respondenti se vyjádřili záporně a nemyslí si, že by měli dostatek času na nácvik, což je 2,5% z dotázaných. Naopak 136 respondentů, což je 85,5% je přesvědčených, že jim instruktoři poskytují dostatek času a prostoru na nácvik. 19 si není jistých a označili možnost, která znázorňuje na škále nedovedu se vyjádřit a představují tedy 12% z celkového počtu všech respondentů.

Obrázek 12: Poskytují instruktoři dostatek času na výcvik?

Tabulka 13: Možnost klást otázky k probíranému tématu.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	9	13	137

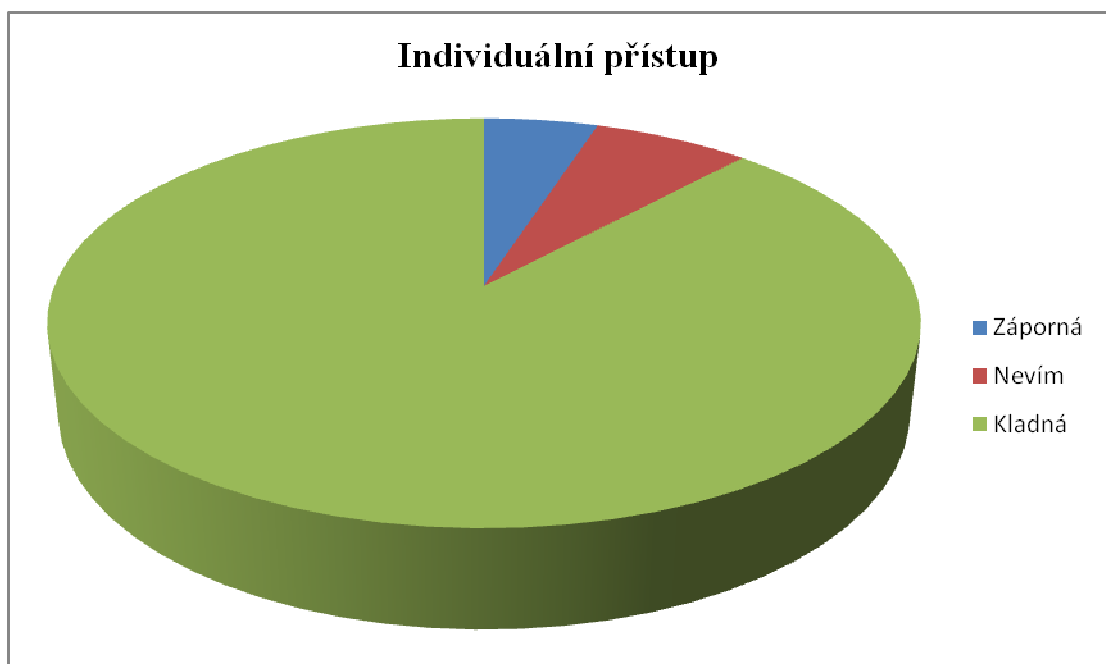
Tabulka č. 13: Instruktoři nám dávají možnost klást otázky k tématu. Zde odpovědělo 9 policistů a policistek negativně, což představuje 5,5% respondentů. 8% (13) jich odpovědělo, že se neumí vyjádřit. 137 z nich si myslí, že instruktoři dávají dostatek prostoru k diskuzi a představují tak 86,5% dotázaných.

Obrázek 13: Instruktoři dávají možnost klást otázky k tématu

Tabulka 14: Instruktoři mají k policistům individuální přístup.

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	8	11	140

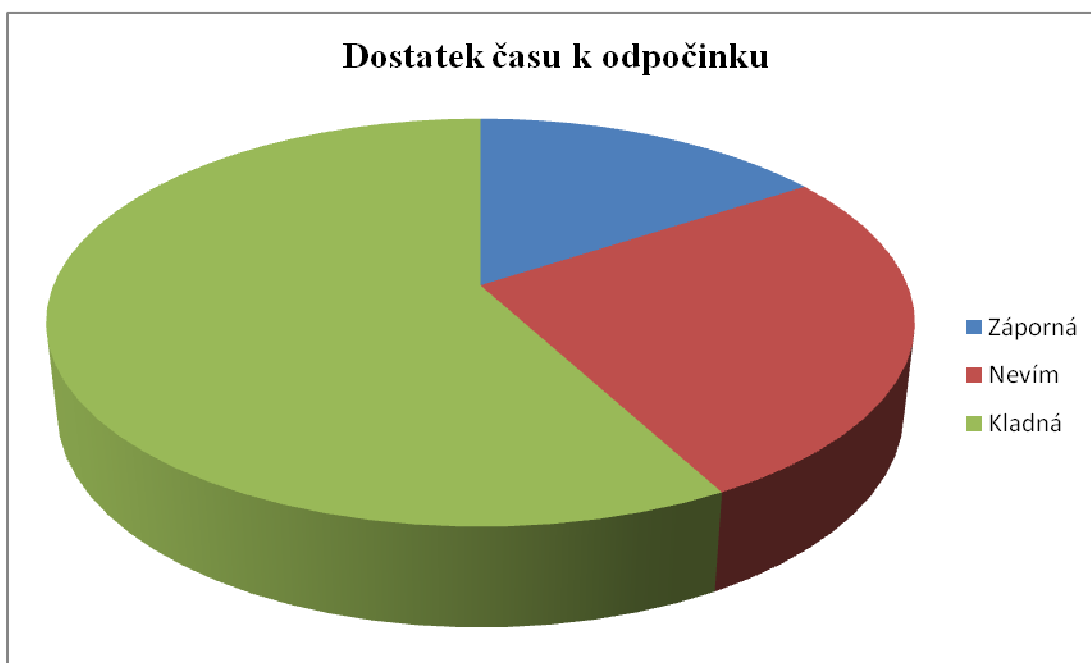
Tabulka č. 14: Instruktoři mají k policistům individuální přístup. Pouze 8 policistů si myslí, že instruktoři nejsou ochotni individuálně přistupovat k jejich potřebám a představují tedy 5% výzkumného vzorku. 140 policistů i policistek je přesvědčeno, že instruktoři často aplikují z hlediska výcviku individuální přístup, což představuje 88% z celkového počtu 159 policistů. 11 z nich, což je 7% se nedokázalo vyjádřit.

Obrázek 14: Instruktoři mají k policistům individuální přístup.

Tabulka 15: Je při cvičení dostatek času k odpočinku?

	Záporná	Nevím	Kladná
Respondenti	25	42	92

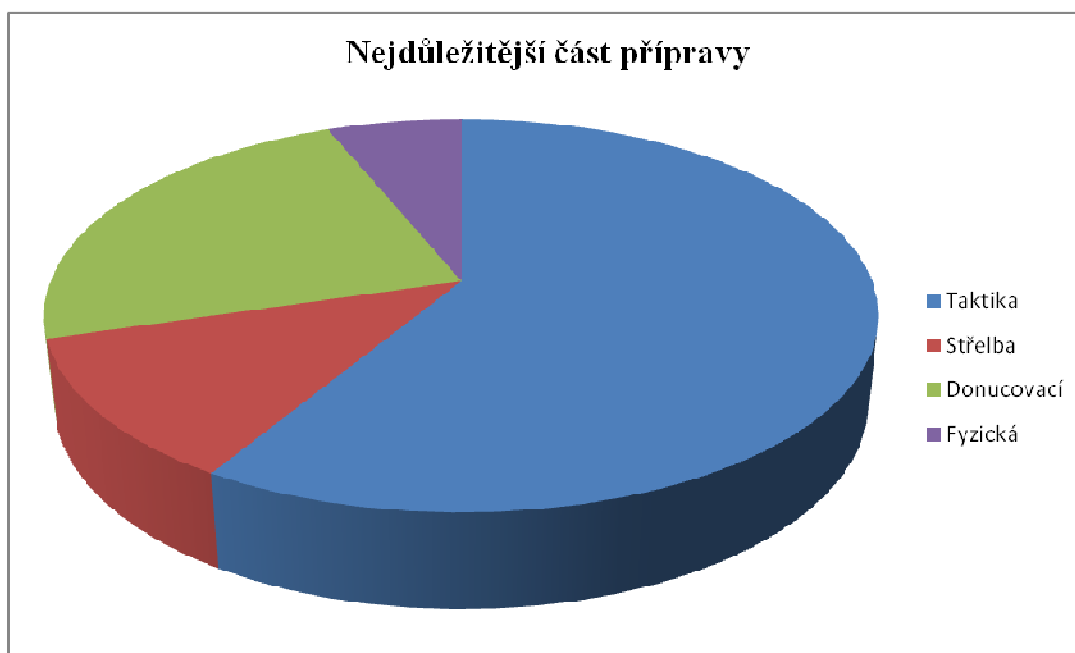
Tabulka č. 15: Instruktoři nám dávají dostatek času k odpočinku. 25 policistů si myslí, že má málo odpočinku a z celkového počtu tak představují 16%. 42 z nich nedokázalo odpovědět respektive se vyjádřit, což představuje 26% ze všech dotázaných. 92 policistů a policistek si myslí, že má dostatek času k odpočinku a představují 58% respondentů.

Obrázek 15: Mají policisté při cvičení dostatek času k odpočinku?

Tabulka 16: Která část služební přípravy je nejdůležitější?

	Taktika	Střelba	Donucovací	Fyzická
Respondenti	95	19	38	10

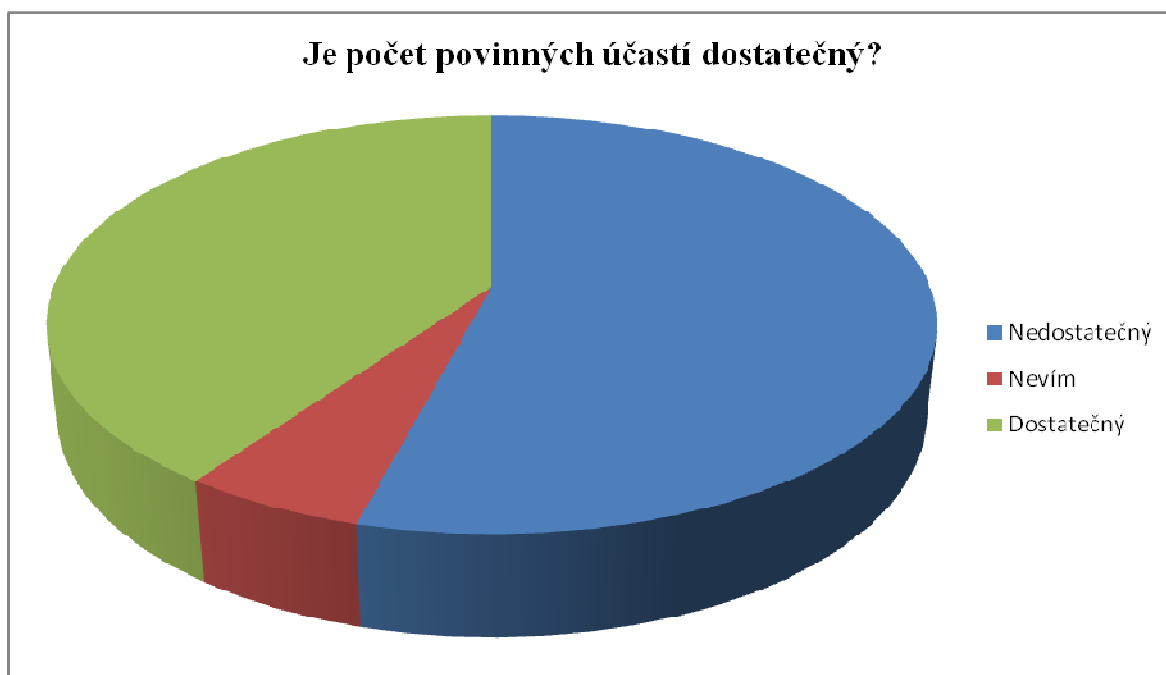
Tabulka č. 16: Která část služební přípravy je podle Vás nejdůležitější. Zde se policisté vyjádřili v 95 případech pro taktiku, což představuje 60 % z celkového počtu 159 respondentů. V 19 případech se vyjádřili pro střeleckou přípravu, tedy ze 12%. Donucovací prostředky považují policisté jako nejdůležitější ve 38 případech, což představuje 24% z celkového počtu 159 respondentů. Fyzickou a kondiční přípravu by preferovalo 10 policistů a to představuje pouze 4% z celkového vzorku dotázaných.

Obrázek 16: Která část služební přípravy je nejdůležitější?

Tabulka 17: Je počet povinných účastí pro vaši skupinu dostatečný?

	Nedostatečný	Nevím	Dostatečný
Respondenti	86	9	64

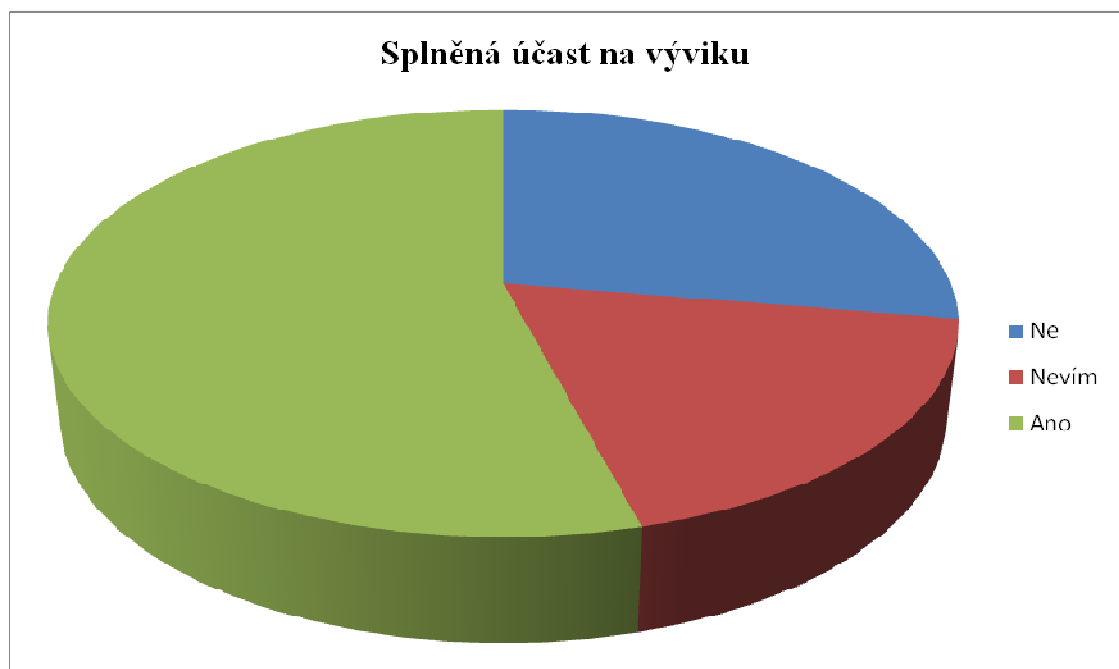
Tabulka č. 17: Považujete počet daných povinných účastí pro vaši výcvikovou skupinu jako dostatečnou? V této otázce, jak znázorňuje tabulka, odpovědělo 64 respondentů, že považuje počet účastí za dostatečnou, což představuje 40% dotázaných. 86 respondentů nepovažuje počet povinných účastí za dostatečnou, což je z celkového počtu 54%. 9 z nich, což je 6%, nedokázalo posoudit, jestli je počet výcviků dostatečný či nikoliv.

Obrázek 17: Je počet povinných účastí pro danou skupinu dostatečný?

Tabulka 18: Splnění počtu výcviků v minulém roce.

	Ne	Nevím	Ano
Respondenti	44	29	86

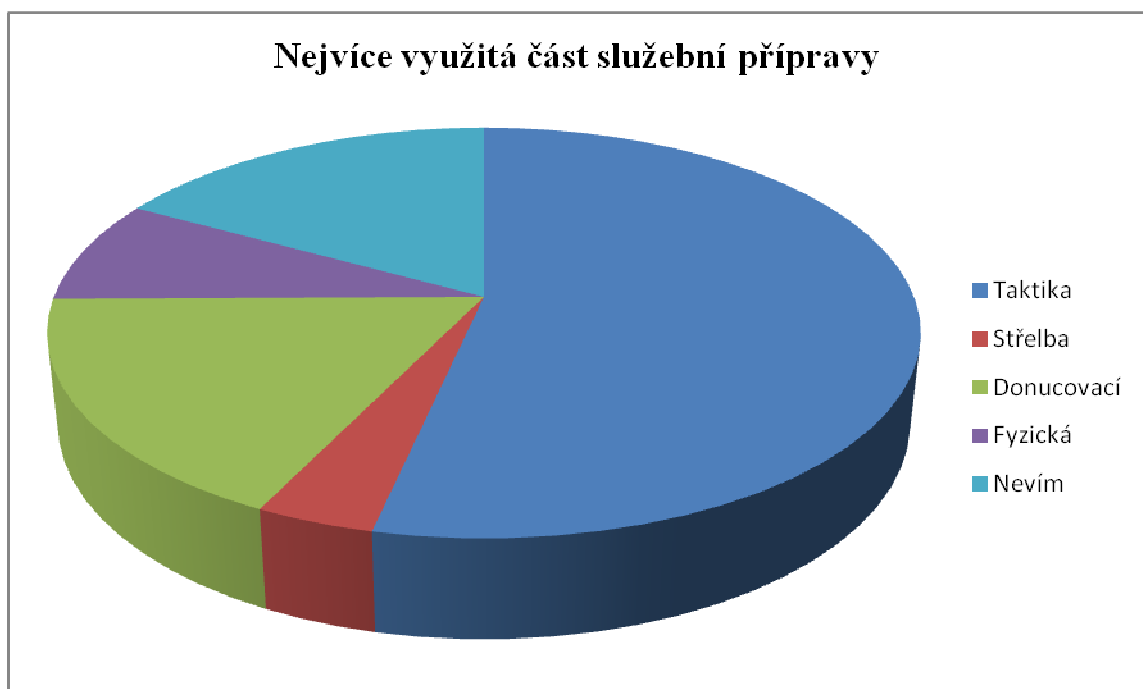
Tabulka č. 18: Splnil jste v minulém kalendářním roce daný počet výcviků určených pro vaši výcvikovou skupinu? 86 policistů odpovědělo, že splnilo daný počet výcviků, což představuje 54% respondentů. 44 z nich si je jistých, že stanovený počet výcviků nesplnilo, což je 28% ze všech respondentů. 29 z nich si není jistých a nedokázali posoudit, což je 18% z dotázaných policistů.

Obrázek 18: Byla v minulém roce splněna povinná účast na výcviku?

Tabulka 19: Kterou část služební přípravy jste nejčastěji využili?

	Taktika	Střelba	Donucovací	Fyzická	Nevím
Respondenti	85	6	28	13	27

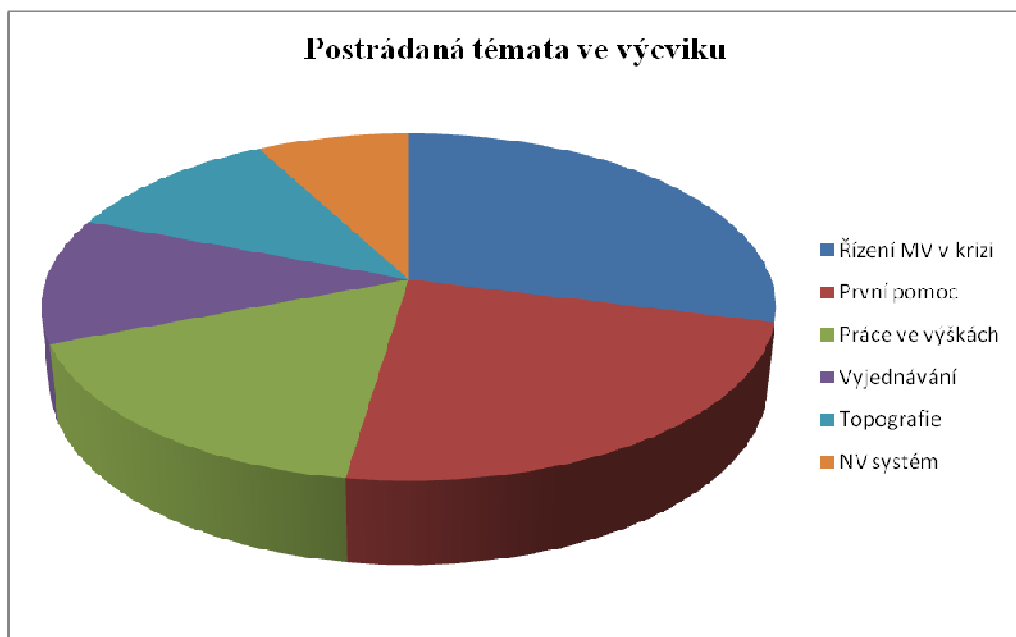
Tabulka č. 19: Kterou součást služební přípravy jste nejčastěji využil ve výkonu služby. Taktiku uvedlo 85 policistů, což představuje 53% respondentů. Střeleckou přípravu využilo 6 policistů, což představuje 4% ze všech respondentů. 28 policistů nejčastěji využívá donucovací prostředky, což je 18% ze všech respondentů. 13 z nich si myslí, že nejčastěji využívá kondiční přípravu, což je 8% ze všech dotázaných policistů. 27 z nich, což je 17% se nedokázalo vyjádřit.

Obrázek 19: Která část služební přípravy byla nejčastěji využita v praxi?

Tabulka 20: Která témata ve výcviku postrádáte?

	Řízení MV v krizi	První pomoc	Práce ve výškách	Vyjednávání	Topografie	NV systém
Respondenti	74	60	43	30	29	20

Tabulka č. 20: Jaké témata v okruhu výcviku služební přípravy postrádáte? Jak je patrné z tabulky nejvíce policisté postrádají Řízení motorových vozidel v krizových situacích (74 odpovědí). Následuje první pomoc a záchranářské práce (60) Jako třetí by zvolili nácvik modelových situací a práce ve výškách (43). Další okruhem je vyjednávání (30), topografie (29) a Nástražné výbušné systémy (20).

Obrázek 20: Která témata chybí ve výcviku?

Tabulka 21: Odpovídá náplň služební přípravy požadavkům služby?

	Ne	Nevím	Ano
Respondenti	59	17	83

Tabulka č. 21: Odpovídá podle Vás tematická náplň služební přípravy současným požadavkům výkonu služby? 83 policistů (52%) si myslí, že náplň služební přípravy odpovídá současným požadavkům. 59 policistů (37%) se domnívá, že současným požadavkům neodpovídá. 17 policistů (11%) se nedokázalo vyjádřit k dané otázce.

Obrázek 21: Odpovídá náplň služební přípravy požadavkům služby

7.2 Interpretace výsledků výzkumu

Z dotazníku, kterým jsem provedl výzkum ke zjištění, jak instruktoři oddělení služební přípravy Územního odboru Krajského ředitelství Policie České republiky vysvětlují danou problematiku služební přípravy a procvičují ji s policisty Územního odboru Zlín, vyplývají následující výsledky.

Hypotézou č. 1 jsem předpokládal, že Instruktoři Územního odboru Krajského ředitelství Policie České republiky Zlín, vysvětlují problematiku služební přípravy dostatečně a srozumitelně, policisté absolvující výcvik jsou z jejich prací na úseku vzdělávací činnosti spokojeni.

Provedeným výzkumem a vyhodnocením se má hypotéza potvrdila, jak ukazuje tabulka č. 3 - 15. U všech otázek, vyjma otázky č. 15, odpovídali respondenti kladně. Počet kladných odpovědí dosahoval 90%. Z toho je patrné, že policisté jsou z prací instruktorů služební přípravy a jejich didaktické činnosti spokojeni. U otázky č. 15 jsem se dotazoval, jestli instruktoři policistům, věnují dostatek času na odpočinek. 58% z nich, odpovědělo kladně, ale 16% z dotázaných si myslí, že nemá dostatek času k odpočinku a 26% policistů nedokázalo říct, zda ano nebo ne. Vzhledem k časové náročnosti výcviku a naplnění jeho částí, nemohou instruktoři vyhovět všem policistům. ZPPP č.4/2009 ukládá policistům neustále si udržovat a zvyšovat svoji fyzickou kondici i ve svém volném čase. Z toho lze předpokládat, že policisté na výcvik přicházejí v dobré fyzické kondici a zvládnout absolvovat celý výcvik. Dříve bylo při výcviku často využíváno kondičních cvičení, bohužel po vydání ZPPP č.4/2009 došlo ke zrušení fyzických prověrek, díky čemuž došlo k úpadku fyzické kondice policistů. Proto se domnívám, že policisté některé části výcviku díky nedostatečnému fyzickému fondu nezvládají a proto potřebují delší přestávky mezi jednotlivými cviky a tematickými celky.

Hypotézou č. 2 jsem předpokládal, že si policisté uvědomují, že nejdůležitější část služební přípravy je taktika a nejčastěji ji využívají při výkonu služby.

Provedeným výzkumem se tato hypotéza potvrdila, neboť jak vyplývá z tabulky č. 16 v 95 případech (60%) odpovědí policisté považují za nejdůležitější část služební přípravy taktiku a dále podle tabulky č. 19, 85 odpovědí (53%) ji nejčastěji využívají při výkonu

služby. V pořadí jako druhé se umístilo používání donucovacích prostředků (24% a 18%). Z uvedených údajů je patrné, že si policisté uvědomují důležitost a četnost taktické přípravy a její aplikování během výkonu služby. Taktika se využívá při každodenní činnosti policistů v případech kontrol osob, dopravních prostředků, dodržování taktických postupů při eskortách a v mnoha dalších případech. Donucovací prostředky se rovněž často používají během zákroků či eskort. Vzhledem k této skutečnosti se domnívám, že bylo na tuto možnost tolik odpovědí. 19 (12%) policistů se domnívá, že nejdůležitější část služební přípravy je střelecká příprava. Střelecká příprava je velmi důležitá co se týče manipulace se zbraní a znalostí zákona, nicméně hlavní smysl střelecké přípravy, je naučit policisty používat zbraň v rámci taktiky zákroku. Fyzickou a kondiční přípravu považuje za nejdůležitější pouze 10 policistů (4%). Kondiční příprava není u policistů mnoho oblíbená a spousta z nich ji podceňuje. 27 policistů se nedokázalo vyjádřit nebo si není jista, kterou část služební přípravy považovat za nejdůležitější. 28 policistů z celkového počtu 159 si myslí, že nejčastěji použilo během služby donucovací prostředky. Použití donucovacích prostředků je opět pevně spjata s taktikou, kdy často dochází ke zbytečnému použití donucovacích prostředků právě pro špatně zvolenou taktiku zákroku.

Hypotézou č. 3 jsem předpokládal, že počet výcviků na úseku služební přípravy je v současnosti nedostatečný a tematická náplň neodpovídá současným trendům.

Provedeným výzkumem se i tato hypotéza potvrdila, neboť jak vyplývá z tabulky č. 17, 86 policistů (54%) považuje počet povinných účastí jako nedostatečnou a rádi by se účastnili výcviku mnohem častěji. Jak vyplývá z tabulky č. 18 spousta policistů (44) nesplnilo povinnou účast na výcviku. Vzhledem k tomu by uvítali možnost účastnit se výcviku v jiný termín, který jim často není umožněn, pro dodržení harmonogramu výcviku. Druhá část hypotézy se vztahovala na tematickou náplň služební přípravy z hlediska současných trendů. Z tabulky č. 21 vyplývá, že 52% policistů si myslí, že ano a služební příprava svojí náplní odpovídá současným trendům, 37% si myslí, že neodpovídá a 11% neví. Otázce 21 předcházela tabulka č. 20, kde se policisté vyjadřovali k tématu, jaká část služební přípravy jim chybí a rádi by ji viděli v tematickém celku služební přípravy. Z tabulky č. 20 vyplývá, že policisté nejvíce postrádají modulární jízdy s vozidlem, první pomoc a záchranářské práce a práci ve výškách. Vzhledem k četnosti odpovědí v tabulce č.20 se mohu domnívat,

že policisté nepovažují tematickou náplň služební přípravy za dostatečnou a rádi by ji obohatili o některé další části.

7.3 Návrhy ke zkvalitnění služební přípravy policistů.

Výsledky výzkumu v oblasti obsahové úrovně a četnosti výcviků ve služební přípravě prokázali, že služební příprava nedosahuje uspokojivých výsledků. Pro její zkvalitnění a zvýšení efektivity předkládám tyto návrhy:

- Rozšířené obsahové náplně na témata důležitá pro současný výkon služby
- Preferovat taktiku jako nejdůležitější disciplínu v konceptu služební přípravy
- Zvýšení minimálního počtu povinných výcviků ve služební přípravě, nebo zařadit policisty do nižší výcvikové skupiny, čímž dojde ke zvýšení četnosti výcviků i obsahové úrovně
- Opětovné zavedení komisionálních prověrek s donucovacími prostředky a fyzické kondice

ZÁVĚR

V důsledku stále se zvětšující agresivity, vynalézavosti pachatelů trestné činnosti, diváckému násilí, snadnému přístupu k nelegálním zbraním pachatelů a špatné vymahatelnosti práva v naší společnosti, je prvořadým úkolem Policie a policistů chránit životy, zdraví a majetek občanů. Při plnění těchto úkolů je rovněž nezbytné, aby samotní policisté dokázali při výkonu svého povolání dostatečně ochránit své zdraví a svůj život. Ochrana života, zdraví a majetku patří mezi nejzákladnější pilíře Policie České republiky. Aby tak policisté mohli dostatečně kvalitně činit, musejí být všestranně připraveni. Služební příprava a instruktoři služební přípravy pomáhají policistům zdokonalovat se v jejich vědomostech, dovednostech, návycích a zručnostech ke zvládnutí náročných a nebezpečných situací při výkonu jejich povolání.

Bakalářskou na téma služební příprava příslušníků Policie, jsem se snažil nastínit a popsat práci instruktorů služební přípravy, nakolik je jejich práce důležitá a náročná. Přípravenost instruktorů služební přípravy musí být po stránce odborné, fyzické a pedagogické vysoká. Praktickou částí práce jsem si chtěl ověřit, nakolik jsou právě po stránce pedagogické instruktoři služební přípravy Územního odboru Krajského ředitelství Policie České republiky připraveni a schopni vzdělávat policisty v přímém i nepřímém výkonu. Možnosti využití získaných poznatků a závěrů výzkumu vidím jako podklady pro instruktory ÚO Zlín, na základě kterých mohou vyhodnotit a zefektivnit práci v konkrétních oblastech vzdělávací činnosti.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] ADAMS, R.J., MCTERNAN T. M., REMSBERG, CH, *Jak přežít v betonové džungli*. 1. vyd. Praha: Armex, 2001, s 357. ISBN 80-86244-19-9
- [2] BENEŠ, M., *Andragogika*. 1. vyd. Hvlíčkův Brod: Grada, 2008, 136 s. ISBN 978-80-247-2580-2
- [3] CVÁČEK, J., *Vybrané problémy psychologie v policejní praxi*. 1. Vyd. Holešov: SPŠ Holešov, 2002, s 123
- [4] GAVORA, P. *Výzkumné metody v pedagogice*. Brno: Paido, 1996, s 130. ISBN 80-85931-15-X
- [5] GIDDENS, A., *Sociologie*. 1. vyd. Příbram: Argo, 1999, 595 s. ISBN 80-7203-124-4
- [6] GRECMANOVÁ, H., HOLOUŠKOVÁ, D., URBANOVSKÁ, E. *Obecná pedagogika I*. 1. vyd. Olomouc: Hanex, 1998, 231 s. ISBN 80-85783-20-7
- [7] KOHOUT, K., *Základy obecné pedagogiky*. 1. vyd. Praha: Vysoká škola J. A. Komenského, 2002, 148 s. ISBN 80-7048-043-2
- [8] PALÁN, T., LANGER, T., *Základy andragogiky*. 1. vyd. Praha: Universita J. A. Komenského, 2008, 184 s. ISBN 978-80-86723-58-7
- [9] PRUCHA, J., *Moderní pedagogika*. 2. vyd. Praha: Portál, 2002, S. 488, ISBN 80-7178-631-4
- [10] SKALKOVÁ, J., *Obecná didaktika*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007, 328 s. ISBN 978-80-247-1821-7
- [11] <http://cvvm.soc.cas.cz/prace-prijmy-zivotni-uroven/prestiz-povolani-cerven-2012>
- [12] Zákon č. 283/2008 Sb o Policii České republiky
- [13] Zákon č. 361/2003 Sb o Služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů
- [14] Závazný pokyn policejního prezidenta č. 4/2009 o provádění služební přípravy příslušníků Policie České republiky
- [15] ZEZULA, T. *Metodika kondiční přípravy policistů*, Praha, tiskárna MV, 1995

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Rozdělení respondentů podle pohlaví.....	42
Obrázek 2: Rozdělení respondentů do výcvikových skupin.....	43
Obrázek 3: Optimální tempo instruktorů při výuce.....	44
Obrázek 4: Srozumitelnost výkladu instruktorů při výuce.....	45
Obrázek 5: Výklad výuky krok za krokem.....	46
Obrázek 6: Používání příkladů a ukázek ve výuce.....	47
Obrázek 7: Upozornění instruktorů na důležité části výuky.....	48
Obrázek 8: Názorné předvedení dovedností pro praktické využití.....	49
Obrázek 9: Instruktoři začínají nové téma až po zvládnutí předchozího.....	50
Obrázek 10: Instruktoři opakují výuku, dokud není plně pochopena.....	51
Obrázek 11: Je ponechán po ukázce čas na promyšlení předvedené látky?.....	52
Obrázek 12: Poskytují instruktoři dostatek času na výcvik?.....	53
Obrázek 13: Instruktoři dávají možnost klást otázky k tématu.....	54
Obrázek 14: Instruktoři mají k policistům individuální přístup.....	55
Obrázek 15: Mají policisté při cvičení dostatek času k odpočinku?.....	56
Obrázek 16: Která část služební přípravy je nejdůležitější?.....	57
Obrázek 17: Je počet povinných účastí pro danou skupinu dostatečný?.....	58
Obrázek 18: Byla v minulém roce splněna povinná účast na výcviku?.....	59
Obrázek 19: Která část služební přípravy byla nejčastěji využita v praxi?.....	60

Obrázek 20: Která témata chybí ve výcviku? 61

Obrázek 21: Odpovídá náplň služební přípravy požadavkům služby 62

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Rozdělení respondentů podle pohlaví.	42
Tabulka 2: Rozdělení respondentů do výcvikových skupin.	43
Tabulka 3: Optimální tempo výuky.	44
Tabulka 4: Srozumitelnost výkladů ve výuce.	45
Tabulka 5: Vysvětlování výuky postupně krok za krokem.	46
Tabulka 6: Používání příkladů a ukázek ve výuce.	47
Tabulka 7: Upozornění instruktorů na důležité části výuky.	48
Tabulka 8: Názorné předvedení dovedností pro praktické použití.	49
Tabulka 9: Nové téma se začne až po zvládnutí předchozího.	50
Tabulka 10: Při nepochopení cviku instruktoři zopakují potřebnou část výuky ...	51
Tabulka 11: Po ukázce je ponechán čas na promyšlení.	52
Tabulka 12: Poskytují instruktoři dostatek času na výcvik?.....	53
Tabulka 13: Možnost klást otázky k probíranému tématu.	54
Tabulka 14: Instruktoři mají k policistům individuální přístup.	55
Tabulka 15: Je při cvičení dostatek času k odpočinku?.....	56
Tabulka 16: Která část služební přípravy je nejdůležitější?	57
Tabulka 17: Je počet povinných účastí pro vaši skupinu dostatečný?.....	58
Tabulka 18: Splnění počtu výcviků v minulém roce.	59
Tabulka 19: Kterou část služební přípravy jste nejčastěji využili?	60

Tabulka 20: Která témata ve výcviku postrádáte? 61

Tabulka 21: Odpovídá náplň služební přípravy požadavkům služby? 62

SEZNAM PŘÍLOH

P I Dotazník

P II Písemná příprava

PŘÍLOHA P I:

Průvodní list dotazníku

Tento dotazník slouží ke zjištění, jak policisté ÚO Zlín vnímají profesní a odbornou didaktickou činnost instruktorů služební přípravy. Dále je určen ke zjištění vnímání obsahové úrovně a frekvenční dostatečnosti služební přípravy, v kontextu s požadavky výkonu služby. Dotazník je anonymní a výsledky budou použity pro závěrečnou bakalářskou práci studenta třetího ročníku fakulty humanitních studií Baťovi univerzity.

Instrukce

Dotazník obsahuje 21 položek, svoji odpověď označte přímo do záznamového archu křížkem. Na jednotlivé otázky odpovídejte pouze jednou odpovědí. Výjimku tvoří otázka **číslo 20**, kde je možné uvést více odpovědí nebo doplnit vlastní návrhy. Otázky 3 – 15 jsou tvořeny škálou. Označením čísla vyjádříte svou odpověď. Jednotlivé čísla mají následující hodnotu: 1 - nikdy, 2 - téměř nikdy, 3 - většinou ne, 4 - průměrně, 5 - většinou ano, 6 - téměř vždy, 7 - vždy.

Pro objektivnost prováděného průzkumu Vás žádám o přesné, korektní a nezkreslené odpovědi na jednotlivé otázky dotazníku.

Děkuji

9. Instruktoři nezačínají nové téma, dokud současnému nerozumíme

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

10. Pokud instruktoři zjistí, že něčemu nerozumíme, zopakují to

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

11. Po vysvětlení a předvedení látky chvíli počkají, abychom si věci promysleli

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

12. Instruktoři poskytují dostatek času na nácvik

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

13. Instruktoři nám dávají možnost klást otázky k tématu

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

14. Instruktoři mají k policistům individuální přístup

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

15. Instruktoři nám dávají dostatek času k odpočinku

nikdy 1 2 3 4 5 6 7 *vždy*

16. Která část služební přípravy je podle Vás nejdůležitější?

Taktika

Střelecká příprava

Použití donucovacích prostředků a sebeobrana

Fyzická a kondiční příprava

17. Považujete počet daných povinných účastí pro vaši výcvikovou skupinu jako dostatečnou?

Ano

Ne

Nedokážu posoudit

18. Splnil jste v minulém kalendářním roce daný počet výcviků určených pro vaši výcvikovou skupinu?

Ano

Ne

Nedokážu posoudit

19. Kterou součást služební přípravy jste nejčastěji využil ve výkonu služby

Taktika

Střelecká příprava

Použití donucovacích prostředků a sebeobrana

Fyzická a kondiční příprava

Nedokážu odpovědět

20. Jaké témata v okruhu výcviku služební přípravy postrádáte?

Nácvik vyjednávání

Nácvik modelových situací

První pomoc a záchranářské práce

Práce ve výškách

Řízení motorových vozidel v krizových situacích

Topografie

Nástražné výbušné systémy

Jiná témata - jaká?

21. Odpovídá podle vás tematická náplň služební přípravy současným požadavkům výkonu služby?

Ano

Ne

Nedokážu posoudit

PŘÍLOHA P II:

Písemná příprava – Střelecká příprava

Předmět: Střelecká příprava

Místo: venkovní střelnice Horákův Mlýn, Vršava

Datum: 10.6. 2010

Cíl: upevnit a zopakovat střelbu v omezeném čase zpoza krytu a taktických zásad při jeho opuštění

Terč: obdélníkový se třemi barevnými zónami

Vzdálenost: 20 metrů a 10 metrů

Čas: 15 sekund

Počet nábojů: 4

Poloha: ve stoje změna polohy do polohy v kleče, změna pozice za druhý kryt
poloha ve stoje

Postup: Na pokyn řídicího střelce si upraví ochranu sluchu a zraku. Policisté na palebné čáře za krytem zasunou do zbraně zásobník se 4 náboji, natáhnou závěr, vypustí kohout a zasunou zbraň do pouzdra a zajistí na obě dvě pojistky. Na otočení terčů reagují policisté tasaním zbraně a zároveň změni polohu ve stoje na polohu v kleče za krytem a vystřelí dvě rány, každou do jednoho terče. Po vystřelení dvou ran policisté vypustí kohout a s vytaženou zbraní mění co nejrychleji pozici a přebíhají k druhému krytu ve vzdálenosti deseti metrů. Jakmile zaujmou pozici za druhým krytem, vypálí na terče zpoza krytu dvě rány, opět na každý terč jednu. Po vystřelení zbylých dvou ran vyjmou policisté zásobník ze zbraně, zkontrolují, jestli není v komoře náboj, a dají ránu jistoty směrem do bezpečného prostoru k terčům. Následně na to uschovají zbraň zpět do pouzdra.

Metodické poznámky:

- připomenout zásady střelby zpoza krytu a správného přemístění za jiný kryt
- nejčastější chyby
- připomenout zásady bezpečnosti a ochrany sluchu a zraku
- provést suchý nácvik (správné držení zbraně, postoj a přechod z pohotovostní ve stoje do polohy v kleče)